

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικών Κέντρων και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Ι. Γενικά

Οι εμπορευματικές μεταφορές αποτελούν έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες της οικονομικής ανάπτυξης μιας χώρας και εξελίσσονται μάλιστα με ρυθμούς μεγαλύτερους εκείνων του Α.Ε.Π. της χώρας. Τα τελευταία 20 χρόνια επήλθε μια σημαντική μεταβολή στον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων, με τη μετάβασή τους, από μια πολιτική απλών «αποθεμάτων», σε μια πολιτική «ροών». Το επιδιωκόμενο είναι να μειωθεί στο ελάχιστο το κόστος διατήρησης αποθεμάτων, με αναπόφευκτη συνέπεια τη συρρίκνωση του κόστους του εμπορεύματος. Κατά συνέπεια, οι απαιτήσεις, κατά τη μεταφορά των εμπορευμάτων, είναι αυξημένες, αφού επιδιώκεται αποστολή «με παράδοση σε καθορισμένο χρόνο (just in time)». Αυτό απαιτεί σοβαρή οργάνωση της μεταφορικής εφοδιαστικής αλυσίδας (logistics), προκειμένου να αποφεύγονται καθυστερήσεις κατά τη μεταφορά και παράδοση των φορτίων.

Δυστυχώς, οι εμπορευματικές μεταφορές στη χώρα μας δεν έχουν αναπτυχθεί στο βαθμό, που θα έπρεπε, και έτσι δεν παρέχεται το ίδιο επίπεδο εξυπηρέτησης, όπως και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Σχεδόν όλοι συμφωνούμε, ότι το χαμηλό συγκριτικά επίπεδο των εμπορικών αυτών μεταφορών οφείλεται σε συγκεκριμένες διαμαρτίες. Σε αυτές κατατάσσονται, μεταξύ των άλλων, και η έλλειψη διαλειτουργικότητας των μεταφορικών μέσων (έτσι ώστε να μην είναι δυνατή η επίτευξη μεγαλύτερης, κατά το δυνατόν, αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων κάθε μέσου), η χαμηλή ποιότητα, σε σχέση με το κόστος, των υπηρεσιών μεταφορών, που παρέχονται μέσα από την εφοδιαστική αυτή αλυσίδα, καθώς και η ανορθολογική κατανομή της εμπορευματικής κίνησης. Είναι, εξάλλου, γνωστό, ότι παρατηρείται ραγδαία αύξηση των οδικών μεταφορών, με συνέπεια και σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις να προκαλούνται και τα τροχαία ατυχήματα να πυκνώνουν. Για αυτό και η Ε.Ε., μέσω πολιτικών «αιιφόρου αναπτύξεως», επιδιώκει τη βελτίωση του όγκου των οδικών μεταφορών και την «εκχώρηση» μέρους αυτών σε άλλα μεταφορικά μέσα.

Προκειμένου να εξορθολογίσουν το σύστημα των εμπορευματικών μεταφορών, τα τελευταία 20 χρόνια, πολλές ευρωπαϊκές χώρες (και τη τελευταία πενταετία ακόμα και οι Η.Π.Α.) προχώρησαν στη δημιουργία Εμπορευματικών Κέντρων. Ο κυριότερος λόγος δημιουργίας των Εμπορευματικών Κέντρων είναι η καλύτερη οργάνωση των μεταφορικών συστημάτων, που συντελεί στην ελαχιστοποίηση του κόστους μεταφοράς των εμπορευμάτων, από τον προμηθευτή στον τελικό αποδέκτη, στη βελτιστοποίηση των μεταφορικών αλυσίδων, με την παράλληλη παροχή υψηλής ποιότητας υπηρεσιών σε επίπεδο ασφάλειας και αξιοπιστίας, καθώς και την προσαρμογή στις ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες για την ανάπτυξη των συνδυασμένων μεταφορών, που αποτελεί πρωταρχική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ιταλία, η Γερμανία και η Ισπανία είναι οι τρεις ευρωπαϊκές χώρες, στις οποίες ζητήματα περιφερειακής ανά-

πτυξης έπαιξαν σημαντικό ρόλο, κατά την ανάπτυξη κάποιων Εμπορευματικών Κέντρων. Αντίθετα, σε χώρες όπως η Γαλλία, η Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, κεντρικό ρόλο στις πρωτοβουλίες ανάπτυξης Εμπορευματικών Κέντρων είχε η επιχειρηματική κερδοφορία των επιχειρήσεων που συμμετείχαν στο σχήμα ανάπτυξης, κατά κανόνα χρηματοπιστωτικών οργανισμών, κατασκευαστικών εταιρειών, επιχειρήσεων διαχείρισης ακινήτων, κ.λπ.. Σήμερα, λειτουργούν περισσότερα από 100 Εμπορευματικά Κέντρα στις 25 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως στις κεντροευρωπαϊκές χώρες.

Σύμφωνα με τον ορισμό, που επικρατεί διεθνώς, τα Εμπορευματικά Κέντρα συνίστανται σε οριοθετημένες ζώνες παροχής υπηρεσιών, συναφών με τις μεταφορές, ειδικότερα δε τις συνδυασμένες, καθώς και υπηρεσίες εφοδιαστικής (logistics), όπου οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις μπορούν να εγκατασταθούν και να ασκήσουν τις δραστηριότητές των. Με αυτόν τον τρόπο ορίζεται ένα οργανικά ολοκληρωμένο σύνολο δομών, διαρθρωμένων υπηρεσιών και υποδομών διαφορετικών μέσων μεταφοράς, που ιδρύεται και λειτουργεί σε προσδιορισμένη περιοχή, για εξυπηρέτηση συνδυασμένων (διατροπικών) μεταφορών, διαθέτοντας τερματικό σταθμό που συνδυάζει περισσότερα από ένα μέσα μεταφοράς.

Οι κύριες λειτουργίες, που αναπτύσσουν τα Εμπορευματικά Κέντρα είναι η οργάνωση και συγκέντρωση φορτίων, η αναδιανομή και ομαδοποίηση φορτίων από διαφορετικές προελεύσεις προς κοινούς προορισμούς, ο ευρύτερος συντονισμός αφίξεων και αναχωρήσεων εμπορευματικών ροών, η συμβατική και εξειδικευμένη αποθήκευση, η οργάνωση τελικής διανομής, η αλλαγή μέσων μεταφοράς, η συσκευασία και αποσυσκευασία προϊόντων, καθώς και άλλες ελαφρές μεταποιητικές δραστηριότητες, όπως η συναρμολόγηση. Είναι ευνόητο ότι, αυτές οι λειτουργίες, πέραν των απαραίτητων κτιριακών εγκαταστάσεων, απαιτούν σύγχρονο εξοπλισμό μεταφόρτωσης στα διάφορα μεταφορικά μέσα, καθώς και «τρίτογενείς» υπηρεσίες πληροφορικής και τηλεματικής για την επίτευξη της αποτελεσματικής οργάνωσης των μεταφορών.

Μία από τις σημαντικότερες λειτουργίες των Εμπορευματικών Κέντρων είναι η αλλαγή μέσου μεταφοράς, με την οποία ένα Εμπορευματικό Κέντρο επαυξάνει τις δυνατότητες αναδιανομής της κίνησης και επεκτείνει την έννοια της διαλειτουργικότητας σε περισσότερα του ενός δίκτυα μέσων μεταφοράς. Αυτό επιτρέπει την προσελασιμότητα από τα δίκτυα υποδομής όλων των μέσων, έτσι ώστε τα Εμπορευματικά Κέντρα να αποτελέσουν κέντρα προσέλκυσης κίνησης για συνδυασμένες μεταφορές.

Δυστυχώς, οι μέχρι σήμερα πρωτοβουλίες σχετικά με την ανάπτυξη Εμπορευματικών Κέντρων στην Ελλάδα είναι περιορισμένες. Η υφιστάμενη κατάσταση χαρακτηρίζεται κυρίως από τη λειτουργία μικρών και μεμονωμένων εμπορευματικών σταθμών, οδικών κατά πλειοψηφία, που δημιουργούνται από ιδιώτες για να εξυπηρετήσουν συγκεκριμένες ανάγκες τους. Η συγκέντρωση ορισμένου αριθμού επιχειρήσεων μεταφορών σε αυτούς επήλθε σταδιακά είτε λόγω της σχετικά προνομιακής θέσης των είτε λόγω των αναγκών συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων στο πλαίσιο μίας ευρύτερης κάλυψης του ελληνικού χώρου. Αυτό έχει οδηγήσει στην έλλειψη μιας πραγματικής ολοκληρωμένης αλυσίδας εμπορευμα-

τικών μεταφορών στη χώρα.

Το παρόν σχέδιο νόμου:

- Διαχωρίζει το νέο θεσμό των Εμπορευματικών Κέντρων (Ε.Κ.) από τις Β.Ε.Π.Ε., δίνοντας τη δυνατότητα, σε όσες εταιρείες πληρούν τις προϋποθέσεις, να ζητήσουν άδεια ίδρυσης σε οποιαδήποτε περιοχή της χώρας, εφόσον σε αυτήν επιτρέπονται δραστηριότητες για εξυπηρέτηση συνδυασμένων μεταφορών και περιλαμβάνουν ή συνδέονται με σιδηροδρομικό σταθμό, λιμάνι ή αεροδρόμιο.

- Διαχωρίζει με σαφήνεια τα Εμπορευματικά Κέντρα, των οποίων η ίδρυση επιτυγχάνεται μέσα από κρατικές επιχορηγήσεις.

- Ορίζονται η ελάχιστη απαιτούμενη έκταση ανάλογα με τις εγκαταστάσεις, που θα περιλαμβάνονται και οι ελάχιστες προϋποθέσεις Μετοχικού Κεφαλαίου της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, ανάλογα με την έκταση, που αυτή διαχειρίζεται, με σκοπό να εξασφαλίσει τη χρηματοοικονομική ικανότητα των ενδιαφερομένων να υλοποιήσουν τη σκοπούμενη επένδυση. Η διαφοροποίηση, που γίνεται ανάλογα με την έκταση έχει σημασία γιατί επιχορηγούνται από κοινοτικούς πόρους, μόνο τα μεγάλα Εμπορευματικά Κέντρα που έχουν λιμάνι, σιδηροδρομικό σταθμό ή αεροδρόμιο. Επίσης, με τον ελάχιστο καθορισμό των ορίων κεφαλαίου διασφαλίζεται η σοβαρότητα του επενδυτή και η βιωσιμότητα της επένδυσης.

- Προβλέπει τη δυνατότητα να βρίσκεται η διασύνδεση διαφορετικών μέσων μεταφοράς 50 (στα μεσαία) ή 100 (στα μικρά) χιλιόμετρα από το Εμπορευματικό Κέντρο. Έτσι, μειώνεται το κόστος της επένδυσης αφού είναι δυνατή η χρήση υφιστάμενων υποδομών (σταθμών τράνου, λιμανιών, αεροδρομίων) για τη συνδυασμένη μεταφορά. Κατ' αυτόν τον τρόπο δίνονται κίνητρα και σε τοπικό επίπεδο να δημιουργηθούν μικρά Εμπορευματικά Κέντρα, τα οποία θα συγκεντρωνθούν σε μεταφορικές επιχειρήσεις και θα αναδιοργανωθεί όλο το σύστημα Εμπορευματικών Μεταφορών.

- Περιέχει ρύθμιση, που αναφέρεται στην «εκπόνηση και εφαρμογή πολεοδομικής μελέτης». Αυτή θέτει όρους δόμησης ($\Sigma\Delta=0,6$ χώροι υποδομών και πρασίνου 40% της έκτασης) και συνεισφέρει στην προστασία του περιβάλλοντος.

- Καθορίζει μέσω του κανονισμού λειτουργίας του άρθρου 8 τους όρους, προϋποθέσεις και υποχρεώσεις εγκατάστασης και λειτουργίας των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στα Εμπορευματικά Κέντρα.

Περαιτέρω, η δημιουργία Εμπορευματικών Κέντρων στη χώρα μας υπαγορεύεται από την ανάγκη συντονισμού του σχεδιασμού των μεταφορών και της χωροταξικής ανάπτυξης, καθώς και της προώθησης επενδύσεων για το δημόσιο συμφέρον με συμμετοχή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιδιώκεται να δοθεί το πλαίσιο για την ανάπτυξη ιδιωτικών επενδυτικών πρωτοβουλιών για Εμπορευματικά Κέντρα, που θα αποβούν ωφέλιμες για τις εμπορευματικές μεταφορές στη χώρα μας, τους ασχολούμενους με αυτές, τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις, και βέβαια για την εθνική οικονομία, αφού η δημιουργία των Εμπορευματικών Κέντρων συμβάλλει στην περαιτέρω οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Η ευρωπαϊκή εμπειρία αλλά και τα ελληνικά δεδομένα συνηγορούν για την αναγκαιότητα και σκοπιμότητα ενός ελληνικού δικτύου Εμπορευματικών Κέντρων.

Εξάλλου, το προτεινόμενο σχέδιο νόμου έρχεται να ικανοποιήσει τις ανάγκες των χρηστών με την παράλληλη ενεργοποίηση του ιδιωτικού τομέα και τη συμμετοχή του σε επενδυτικές δραστηριότητες, εξορθολογίζοντας τις εμπορευματικές μεταφορές. Επίσης, θέτει το πλαίσιο για την ανάπτυξη αυτών των δραστηριοτήτων με σαφήνεια και διαφάνεια δημιουργώντας τη βάση για τη δημιουργία Εμπορευματικών Κέντρων στην Ελλάδα, μέσα από συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού, χωρίς αποκλίσεις και περιορισμούς, ορθολογικοποιώντας με τον τρόπο ίδρυσης και λειτουργίας τους.

Εκτός των παραπάνω θετικών επιπτώσεων από τη δημιουργία Εμπορευματικών Κέντρων, η λειτουργία τους και οι δραστηριότητες, που θα αναπτυχθούν σε αυτά, θα τονώσουν την ανάπτυξη της περιφέρειας και θα αυξήσουν την απασχόληση, σε περιοχές όπου υπάρχει ανεργία, αφού, από τη φύση τους, τα Εμπορευματικά Κέντρα δημιουργούνται σε πολλές περιοχές της χώρας και μάλιστα εκτός των αστικών περιοχών Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

Κατά συνέπεια, το προτεινόμενο σχέδιο νόμου για την ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικών Κέντρων στην Ελλάδα έρχεται να καλύψει ένα κενό στην ελληνική νομοθεσία, σε σχέση με αυτή άλλων ευρωπαϊκών χωρών, και παράλληλα θέτει το πλαίσιο εκείνο που θα καθορίσει τον τρόπο ίδρυσης, χωροθέτησης και λειτουργίας των Εμπορευματικών Κέντρων, καθώς και τους όρους και τις συνθήκες, κάτω από τις οποίες δύναται να επιχορηγηθούν τέτοιες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες.

Επίσης, προβλέπει κίνητρα για τέτοιες ιδιωτικές πρωτοβουλίες και ειδικές πολεοδομικές ρυθμίσεις με την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης η οποία απαιτείται, δεδομένου ότι τα Εμπορευματικά Κέντρα θα εγκατασταθούν σε περιοχές εκτός σχεδίου πόλεως και των περιβαλλοντικών όρων, σύμφωνα με τις αρχές και τη νομοθεσία για την προστασία του περιβάλλοντος. Εξάλλου, με στόχο τη διευκόλυνση των ιδιωτών για την υλοποίηση τέτοιων επενδύσεων και τη μείωση της γραφειοκρατίας, προβλέπει την υποβολή του φακέλου του Εμπορευματικού Κέντρου με όλα τα σχετικά έγγραφα σε ένα σημείο (one stop), στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, το οποίο και θα μεριμνήσει για τη λήψη των απαιτούμενων εγκρίσεων από όλα τα συναρμόδια Υπουργεία.

II. Ειδικά για τα Άρθρα του σχεδίου νόμου

Στο άρθρο 1 διατυπώνονται οι ορισμοί βασικών όρων του νομοσχεδίου και ειδικότερα οι ορισμοί των όρων «Εμπορευματικό Κέντρο», «Μοναδοποιημένο Φορτίο», «Συνδυασμένη (διατροφική) μεταφορά» και «Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου». Κατά τη διατύπωση των ορισμών αυτών, λαμβάνεται ιδιαίτερη πρόνοια, ώστε να παρέχεται αναλυτική περιγραφή της κάθε έννοιας, χωρίς να πρόκειται περί ταυτολογίας, αλλά ούτε και να απομακρυνόμαστε από τους καθιερωμένους στις διεθνείς συναλλαγές όρους. Το Εμπορευματικό Κέντρο, λοιπόν, ορίζεται ως ένα οργανικά ολοκληρωμένο σύνολο δομών, διαρθρωμένων υπηρεσιών και υποδομών διαφορετικών μέσων μεταφοράς, που ιδρύεται και λειτουργεί σε περιοχή, που επιτρέπονται δραστηριότητες για εξυπηρέτηση συνδυασμένων (διατροφικών) μεταφορών και υποχρεωτικά περιλαμβάνει ή συνδέεται με σιδηροδρομικό σταθμό, λιμάνι ή αεροδρόμιο. Επίσης ορίζονται οι έννοιες του «μοναδοποιημένου φορτίου» και των «συνδυασμένων (διατροφικών) μεταφορών» ως αναπόσπαστες έννοιες

σε σχέση με το Εμπορευματικό Κέντρο κάνοντας σαφή αναφορά στη χρήση δύο ή περισσότερων μέσων μεταφοράς, μέσα σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα μεταφορικής αλυσίδας, από παραλήπτη σε αποστολέα («πόρτα – πόρτα»). Δίνεται, επίσης, ο ορισμός της «Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου», εκείνης δηλαδή που αναλαμβάνει τη μελέτη, τη χρηματοδότηση, την ίδρυση, κατασκευή και λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου.

Στο άρθρο 2 καθορίζεται η ελάχιστη έκταση, την οποία θα πρέπει να καταλαμβάνουν τα Εμπορευματικά Κέντρα, οι ελάχιστες απαιτούμενες μεταφορικές υποδομές και η προσβασιμότητα στο μεταφορικό δίκτυο. Στο ίδιο άρθρο ορίζεται ότι τα Εμπορευματικά Κέντρα χωροθετούνται σύμφωνα με τις κατευθύνσεις εγκεκριμένων Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης ή Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, βάσει του ν. 2742/1999 (ΦΕΚ 207 Α΄) και του ν. 2508/1997 (ΦΕΚ 124 Α΄). Στην ίδια διάταξη προβλέπεται η τήρηση της κείμενης νομοθεσίας για την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Στο άρθρο 3 αναφέρονται οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας της Εταιρείας του Εμπορευματικού Κέντρου, η νομική της μορφή, το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο, καθώς επίσης και ο σκοπός, ο οποίος θα πρέπει να περιγράφεται στο καταστατικό της. Επίσης, αναφέρεται η υποχρέωση καταβολής του μισού τουλάχιστον μετοχικού κεφαλαίου σε μετρητά, καθώς και το ότι η εδαφική έκταση μπορεί να αποτελέσει τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου.

Στο άρθρο 4 περιγράφονται οι δραστηριότητες του Εμπορευματικού Κέντρου και οι επιχειρήσεις που μπορούν να εγκαθίστανται σε αυτό, οι οποίες έχουν δραστηριότητες σχετικές με τη μεταφορά, αποθήκευση, διαχείριση, διανομή αγαθών. Περιγράφονται, επίσης, οι υποστηρικτικές και υποβοηθητικές της λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου επιχειρήσεις, που μπορούν να εγκαθίστανται σε αυτό.

Στο άρθρο 5 καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ίδρυσης του Εμπορευματικού Κέντρου. Οι διαδικασίες προβλέπουν την υποβολή αίτησης προς το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών. Νομιμοποιούμενη προς υποβολή μιας τέτοιας αιτήσεως είναι μόνον Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, όπως αυτή προσδιορίζεται αναλυτικά σε άλλα άρθρα του νομοσχεδίου. Προσδιορίζονται ακόμη οι προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληρούνται για την υποβολή της αιτήσεως. Ειδικότερα, καθορίζονται το ελάχιστο ποσοστό της προϋπολογιζόμενης επένδυσης, που πρέπει να καταβάλλεται σε μετρητά, η εξασφάλιση της χρήσης της απαιτούμενης έκτασης, καθώς και όλα τα απαραίτητα συνοδευτικά της αιτήσεως έγγραφα και μελέτες, από όπου θα προκύπτει η σκοπιμότητα και βιωσιμότητα της επένδυσης, αλλά και η συμμόρφωση με τους πολεοδομικούς και περιβαλλοντικούς όρους. Περαιτέρω, προβλέπεται, ότι με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να καθοριστούν επιπλέον κριτήρια αναφορικά με την ίδρυση Εμπορευματικού Κέντρου, επιπλέον στοιχεία συνοδευτικά της αίτησης, όπως οι οικονομικές προϋποθέσεις και τεχνογνωσία, που πρέπει να πληροί η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου.

Στο άρθρο 6 ορίζεται ο τρόπος με τον οποίο ιδρύεται το Εμπορευματικό Κέντρο. Η υπουργική απόφαση, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου και, για τις περιοχές ρυθμιστικών σχεδίων (όπως αυτές των Αθηνών και Θεσσαλονίκης), της Εκτελεστικής Επιτροπής του αντίστοιχου οργανισμού, επέχει θέση άδειας ίδρυσης και εγκατάστασης των επιχειρήσεων, που δραστηριοποιούνται εντός Εμπορευματικού Κέντρου. Καθορίζονται, επίσης, τα στοιχεία, που θα πρέπει να εμπεριέχει η απόφαση και προβλέπεται, ότι σε περίπτωση μεταβολής της δραστηριότητας, για την οποία χορηγήθηκε η άδεια ίδρυσης μετά από αίτηση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, εκδίδεται τροποποιητική απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών.

Στο άρθρο 7 ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στην πολεοδόμηση των Εμπορευματικών Κέντρων και τις απαραίτητες πολεοδομικές μελέτες που θα πρέπει να συνοδεύουν την αίτηση. Καθορίζεται ακόμη η ελάχιστη έκταση των χώρων υποδομών (40% της συνολικής έκτασης) και ο μέγιστος συντελεστής δόμησης (0,6) για την έκταση του Εμπορευματικού Κέντρου. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου ορίζεται ως υπεύθυνη για την έκδοση των σχετικών αδειών και την τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων που καθορίζονται στην απόφαση ίδρυσης. Καθορίζεται ακόμη ότι οι σχετικές προθεσμίες μπορούν υπό προϋποθέσεις να παραταθούν με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθώς και οι συνέπειες από τη μη τήρηση των προθεσμιών και ενδεχόμενων παρατάσεων τους.

Με το άρθρο 8 ορίζεται ότι η εν γένει λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου ρυθμίζεται από τον Κανονισμό Λειτουργίας, που υποβάλλεται προς έγκριση στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών. Στο ίδιο άρθρο καθορίζονται, επίσης, οι επί μέρους ρυθμίσεις, που θα πρέπει να εμπεριέχονται σε αυτόν.

Στο άρθρο 9 προβλέπεται η παρακολούθηση της πρόόδου των εκτελούμενων εργασιών και η τήρηση των όρων της άδειας ίδρυσης και καθορίζονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις έκδοσης της άδειας έναρξης λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου. Προβλέπεται ακόμη η υποχρέωση λήψης άδειας από κάθε επιχείρηση, που εγκαθίσταται εντός Εμπορευματικού Κέντρου.

Στο άρθρο 10 καθορίζεται ο τρόπος εγκατάστασης ή μετεγκατάστασης επιχειρήσεων σε Εμπορευματικά Κέντρα και η αναγκαιότητα σύναψης σχετικής σύμβασης μεταξύ της εγκαθιστάμενης επιχείρησης και της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου.

Στο άρθρο 11 προβλέπονται οι κυρώσεις κατά της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου ή της εγκατεστημένης σε αυτό επιχείρησης, σε περίπτωση παράβασης του παρόντος νόμου, της απόφασης ίδρυσης ή του Κανονισμού Λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου. Στο ίδιο άρθρο, ορίζονται η διαδικασία, τα όργανα ελέγχου, τα χρηματικά πρόστιμα και οι λοιπές διοικητικές κυρώσεις, που δύνανται να επιβληθούν, καθώς και η υποχρέωση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και των εγκατεστημένων σε αυτό επιχειρήσεων να παρέχουν οποιαδήποτε πληροφορία ή στοιχείο ζητηθεί από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα.

Στο άρθρο 12 προβλέπεται δυνατότητα αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ή σύστασης δουλείας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων υπέρ και με δαπάνες της Εταιρείας

Εμπορευματικού Κέντρου, διότι στην ίδρυση και λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου προσδίδεται χαρακτηρισμός δημόσιας ωφέλειας.

Στο άρθρο 13 αναφέρεται πως για την πραγμάτωση των σκοπών των Εμπορευματικών Κέντρων επιτρέπεται με τους όρους και προϋποθέσεις που περιγράφονται η παραχώρηση στην Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου της χρήσης αιγιαλού και παραλίας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285 Α'), καθώς και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης ήδη υφιστάμενων στην περιοχή λιμενικών εγκαταστάσεων.

Στο άρθρο 14 ορίζεται πως στα Εμπορευματικά Κέντρα ή σε τμήματα αυτών μπορεί να συνιστώνται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από αίτηση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, Ελεύθερες Ζώνες ή να αναγνωρίζονται Ελεύθερες Αποθήκες ή Τελωνειακές Αποθήκες ή Χώροι Προσωρινής Αποθήκευσης, η ίδρυση και λειτουργία των οποίων διέπεται από τις διατάξεις του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α'), όπως εκάστοτε ισχύει.

Με το άρθρο 15 επιτρέπεται η δημόσια επιχορήγηση της ίδρυσης και λειτουργίας Εμπορευματικού Κέντρου. Η υπαγωγή της επένδυσης για επιχορήγηση με βάση τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου αποκλείει οποιαδήποτε άλλη δημόσια χρηματοδότηση. Η δημόσια επιχορήγηση προέρχεται από Πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ή από άλλες πηγές του Δημοσίου. Η δημόσια επιχορήγηση υπολογίζεται επί του εγκεκριμένου προϋπολογισμού του επενδυτικού σχεδίου και μπορεί να καλύψει ποσοστό μέχρι το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο που προβλέπεται από το χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων. Η ίδια συμμετοχή της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του επενδυτικού σχεδίου. Επίσης, ορίζεται ότι αν η πηγή επιχορήγησης προέρχεται από κοινοτικούς πόρους ο τελικός δικαιούχος είναι το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών και επιχορηγούνται Εμπορευματικά Κέντρα που διαθέτουν σιδηροδρομικό σταθμό με δυνατότητα διακίνησης εμπορευματικών συρμών ή λιμενικές εγκαταστάσεις με δυνατότητα εξυπηρέτησης οχηματαγωγών πλοίων, καθώς και πλοίων μεταφοράς μοναδοποιημένων φορτίων ή αεροπορικές εγκαταστάσεις για εξυπηρέτηση αεροσκαφών μεταφοράς.

Το άρθρο 16 προβλέπει τη διαδικασία επιλογής της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου που θα λάβει δημόσια επιχορήγηση κατόπιν διενέργειας διεθνούς διαγωνισμού, τα κριτήρια αξιολόγησης των αιτήσεων, τη βαρύτητά τους και τον τρόπο αξιολόγησης.

Στο άρθρο 17 καθορίζονται αναλυτικά οι επιλέξιμες δαπάνες για την επιχορήγηση, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί μετά την υποβολή της αίτησης για επιχορήγηση και δαπάνες, που έχουν πραγματοποιηθεί πριν από αυτήν, εφόσον αφορούν την εκπόνηση μελετών και σχεδίων υποδομών, συμπεριλαμβανομένων των απαιτούμενων μελετών που συνοδεύουν την αίτηση για τον καθορισμό του Εμπορευματικού Κέντρου. Επίσης, τίθεται απαγόρευση εκποίησης στοιχείων εγκατάστασης και υποδομής του Εμπορευματικού Κέντρου, για τα οποία έχει ληφθεί επιχορήγηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, πριν από την πάροδο επτά ετών από την εί-

σπραξη αυτής.

Στο άρθρο 18 αναφέρονται οι όροι και το περιεχόμενο της σύμβασης επιχορήγησης, που συνάπτεται μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και της επιλεγείσας Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, η προθεσμία εντός της οποίας θα πρέπει να υπογραφεί αυτή, καθώς και οι κυρώσεις και οι περαιτέρω ενέργειες εκ μέρους του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, σε περίπτωση μη υπογραφής της.

Στο άρθρο 19 προβλέπεται η δυνατότητα και η διαδικασία συμπληρωματικής δημόσιας επιχορήγησης από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών για την πραγματοποίηση έργων βελτίωσης και επέκτασης Εμπορευματικών Κέντρων.

Το άρθρο 20 αναφέρεται στην εποπτεία υλοποίησης επενδυτικού σχεδίου και στις σχετικές κυρώσεις για παράβαση όρων της σύμβασης.

Το άρθρο 21 χαρακτηρίζει ως Εμπορευματικό Κέντρο Θριασίον κατά τις διατάξεις του παρόντος την έκταση, που περιγράφεται στο τοπογραφικό, το οποίο προσαρτάται σε σμίκρυνση στο Παράρτημα Α' του παρόντος. Επίσης, ορίζεται ότι για την πραγματοποίηση της ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας αυτού του Εμπορευματικού Κέντρου, τηρείται η διαδικασία των άρθρων 5 επ. του νόμου αυτού.

Με το άρθρο 22 ρυθμίζονται θέματα όρων κυκλοφορίας και προσωπικού των ΚΤΕΛ Α.Ε. ή ΚΤΕΛ. Ειδικότερα:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1 παρατείνεται ο χρόνος απόσυρσης των αστικών και υπεραστικών λεωφορείων των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, καθώς και των νήσων Αίγινας και Σαλαμίνας, από τα είκοσι τρία έτη στα είκοσι επτά έτη. Οι λόγοι που επιβάλλουν τη διαφοροποίηση αυτή έγκεινται, κυρίως, στο επιτελούμενο από αυτά έργο, σε σχέση με τους συγκοινωνιακούς φορείς (ΚΤΕΛ Α.Ε. ή ΚΤΕΛ) της ηπειρωτικής χώρας. Τα λεωφορεία των συγκοινωνιακών φορέων των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, καθώς και των νήσων Αίγινας και Σαλαμίνας, κινούνται εκτός της ακτίνας της νήσου, εκτελούν λίγα χιλιόμετρα και δεν εκμεταλλεύονται διανομαρχιακές γραμμές.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 2 παρέχεται η δυνατότητα, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΤΕΛ Α.Ε. ή του ΚΤΕΛ, μεταβολής των θέσεων εργασίας του προσωπικού από αυτές των ειδικότητων τους σε άλλες, πλην αυτών του βοηθητικού προσωπικού, χωρίς να θίγεται μισθολογικά ο εργαζόμενος. Η μεταβολή αυτή παρέχει τη δυνατότητα αξιοποίησης του προσωπικού, όταν παρίσταται ανάγκη, για την αντιμετώπιση λειτουργικών δυσχερειών του φορέα έναντι της εξυπηρέτησης του επιβατικού κοινού, σε αντίθεση με τον ισχύοντα κανονισμό ο οποίος αποτελεί τροχοπέδη στην αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος.

Με το άρθρο 23 ρυθμίζονται για πρώτη φορά θέματα δημιουργίας και λειτουργίας αεροδρομίων σε υδάτινες επιφάνειες (θάλασσες και λίμνες) για την εξυπηρέτηση πτήσεων δημοσίων αερομεταφορών, καθώς και πτήσεων γενικής αεροπορίας και αεροπορικών εργασιών.

Λόγω της γεωγραφικής ιδιομορφίας της χώρας μας και παρά τις εξελίξεις στους τομείς των μεταφορών, εξακολουθούν να υφίστανται προβλήματα στη συγκοινωνιακή σύνδεση των νησιών και ιδιαίτερα των μικρών

μεταξύ τους ή με άλλα σημεία στη χώρα. Η πολλές φορές επιτακτική ανάγκη αντιμετώπισης έκτακτων περιστατικών μεταφοράς προσώπων καθιστά πιο έντονο το πρόβλημα.

Για τους ανωτέρω λόγους αλλά και προκειμένου να επιτευχθεί ομοιόμορφη αντιμετώπιση των φορέων που εκτελούν αερομεταφορές, κρίνεται σκόπιμο οι ρυθμίσεις που αφορούν στη δημιουργία και εκμετάλλευση αεροδρομίων σε υδάτινες επιφάνειες να ενταχθούν στον Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, που κυρώθηκε με το ν. 1815 /1988 (ΦΕΚ 250 Α').

Ειδικότερα:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1 προβλέπεται η αναλογική εφαρμογή στα αεροδρόμια επί υδάτινης επιφάνειας του Εθνικού Προγράμματος Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας και η κατά τόπον αρμοδιότητα για αστυνόμευση του Λιμενικού Σώματος.

Με την παράγραφο 2 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 9 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, προκειμένου να διευκρινιστεί ότι η ρύθμιση της παραγράφου 2 αφορά σε αεροδρόμια επί χερσαίας επιφάνειας και ότι άδεια ίδρυσης αεροδρομίου τόσο σε χερσαία όσο και σε υδάτινη επιφάνεια χορηγείται μόνο σε πρόσωπα, που έχουν την ιθαγένεια κράτους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού χώρου.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 3 αντικαθίσταται το άρθρο 10 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, προκειμένου να αποσαφηνιστεί, ότι οι διατάξεις του έχουν εφαρμογή σε αεροδρόμια που βρίσκονται σε χερσαίες επιφάνειες και να μη συγχέονται με αυτές της λειτουργίας αεροδρομίων σε υδάτινες επιφάνειες.

Η λειτουργία αεροδρομίων σε υδάτινη επιφάνεια καθορίζεται στο άρθρο 10α που προστίθεται στον Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου με τη ρύθμιση της παραγράφου 4.

Έτσι:

Η λειτουργία αεροδρομίου σε υδάτινη επιφάνεια επιτρέπεται με απόφαση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας ενώ σε λίμνη με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Οι όροι χορήγησης, αναστολής και ανάκλησης άδειας λειτουργίας, κατασκευής, εξοπλισμού, οργάνωσης, παροχής υπηρεσιών αεροναυτιλίας, λειτουργίας και εκμετάλλευσης αεροδρομίων σε υδάτινες επιφάνειες από το Δημόσιο ή από Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου ή από φυσικά πρόσωπα, οι υποχρεώσεις και τα προσόντα των προσώπων αυτών, οι απαγορεύσεις ή οι περιορισμοί δραστηριοτήτων στους χώρους των αεροδρομίων και οι υποχρεώσεις των πλοίων που διαπλέουν ή κινούνται πλησίον αυτών, αλλά και κάθε άλλο συναφές ζήτημα, θα καθορισθούν με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας.

Η λειτουργία αεροδρομίων σε υδάτινες επιφάνειες σύμφωνα με τις απαιτήσεις του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου απαιτεί την τήρηση διαδικασιών με υψηλό κόστος. Οι διαδικασίες αυτές και το κόστος μπορούν να αναληφθούν για δημιουργία αεροδρομίων που θα εξυπηρετούν μεγάλο αριθμό πτήσεων, καθώς και μεγάλο αριθμό επιβατών. Οι περιπτώσεις περιοχών στις οποίες προβλέπεται μικρός αριθμός επιβατών, και πτήσεων, αποθαρρύνουν την ανάληψη πρωτο-

βουλιών για τη λειτουργία αεροδρομίων σε μικρά νησιά. Για το λόγο αυτόν οι όροι λειτουργίας αεροδρομίων, στα οποία ο αριθμός των πτήσεων που εξυπηρετούνται δεν υπερβαίνει τις τρεις (3) ημερησίως καθορίζονται στις αποφάσεις λειτουργίας τους. Η διάταξη αυτή θα δώσει τη δυνατότητα λειτουργίας αεροδρομίων σε μικρά νησιά και θα διευκολύνει τη δυνατότητα συγκοινωνιακής σύνδεσής τους με την ηπειρωτική χώρα ή με μεγαλύτερα νησιά.

Για λόγους προστασίας των υδροπλάνων και αποφυγής πρόκλησης κινδύνων στη ναυσιπλοΐα καθορίζονται συγκεκριμένες απαγορεύσεις για τη λειτουργία αεροδρομίων σε υδάτινες επιφάνειες.

Μη τήρηση των όρων λειτουργίας αεροδρομίου σε υδάτινη επιφάνεια επισύρει, πέραν τυχόν συντρέχουσας ποινικής ή πειθαρχικής ευθύνης, διοικητικές κυρώσεις (πρόστιμο). Στην παράγραφο 5 του άρθρου 10α ορίζονται τα όρια του πρόστιμου, το όργανο που το επιβάλλει, η δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης επιβολής του και η δυνατότητα αναπροσαρμογής του με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Παράλληλα, με τις διατάξεις της ίδιας παραγράφου καθορίζονται οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε όσους δεν τηρούν τις απαγορεύσεις που θα τεθούν με το προεδρικό διάταγμα της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου (10α). Οι κυρώσεις αυτές επιβάλλονται με αποφάσεις των Λιμενικών Αρχών, ανεξάρτητα από τις συντρέχουσες ποινικές ή αστικές ευθύνες και έχουν καθοριστεί στο άρθρο 157 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 187/1973 (ΦΕΚ 261 Α'). Το ύψος του ποσού σήμερα είναι αυτό που έχει καθορισθεί με το π.δ. 193/2001 (ΦΕΚ 156 Α'), δηλαδή 29.347,03 ευρώ αναπροσαρμοζόμενο ετησίως και από 1.1.2002 σε ποσοστό 5%. Με το ίδιο άρθρο του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου παρέχεται η δυνατότητα προσφυγής των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων κατά των αποφάσεων των Λιμενικών Αρχών.

Προβλέπεται η υποχρέωση κάλυψης των κινδύνων αστικής ευθύνης του υπεύθυνου λειτουργίας και εκμετάλλευσης αεροδρομίου σε υδάτινη επιφάνεια για βλάβες ή ζημιές σε τρίτους. Το ελάχιστο ασφαλιστικό ποσό καθορίζεται σε οκτώ εκατομμύρια ευρώ το οποίο κρίνεται επαρκές για την κάλυψη των βλαβών ή ζημιών που δύναται να προκληθούν από τη λειτουργία του αεροδρομίου. Επίσης, για να μην καθίσταται απαγορευτικό το κόστος λειτουργίας αεροδρομίων αν ο ίδιος φορέας διαχειρίζεται πλέον του ενός αεροδρόμια, δεν απαιτείται επιπλέον ασφαλιστική κάλυψη. Το κατώτερο ποσό ασφάλισης, μπορεί εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Για αποφυγή φαινομένων εκμετάλλευσης των χρηστών των αεροδρομίων σε υδάτινες επιφάνειες από τους υπεύθυνους λειτουργίας, το κατώτερο και το ανώτερο ύψος των τιμολογίων των υπηρεσιών, που παρέχουν, δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερο ή ανώτερο από αυτό που καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας. Με τη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 10α ορίζονται και τα κριτήρια καθορισμού των τιμολογίων.

Για κάθε αναχωρούντα επιβάτη, ποσό ίσο με το 5% του καθαρού ναύλου καταβάλλεται ως τέλος υπέρ του

Δημοσίου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 5 προστίθεται στο άρθρο 14 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, παράγραφος 3 με την οποία απαιτείται για τη διακυβέρνηση αεροσκάφους ύδατος, η ικανότητα σε τάξη αεροσκάφους ύδατος. Οι όροι, η διαδικασία και ο φορέας πιστοποίησης της ικανότητας αυτής θα καθορισθούν με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 6 τροποποιείται το άρθρο 18 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου που ρυθμίζει την εθνικότητα των αεροσκαφών προκειμένου να γίνει εναρμόνιση με τις προβλέψεις του Κοινοτικού Δικαίου.

Για τη διερεύνηση ατυχήματος ή σοβαρού συμβάντος στη θάλασσα, που αφορά σε αεροσκάφος ύδατος, κρίνεται επιβεβλημένη η συμμετοχή στην ομάδα διερεύνησης και μέλους του Ανώτατου Συμβουλίου Ναυτικών Ατυχημάτων, το οποίο ορίζεται από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας. Προς ρύθμιση του θέματος αυτού στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 2912/2001 (ΦΕΚ 94 Α΄) προστίθεται σχετικό εδάφιο.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 8 προτείνεται η απαλλαγή των αναχωρούντων επιβατών από αεροδρόμια σε υδάτινες επιφάνειες από το Τέλος Εκσυγχρονισμού και Ανάπτυξης Αεροδρομίων, δεδομένης της ρύθμισης που εισάγεται με την παράγραφο 8 του προτεινόμενου να ενταχθεί στο ν. 1815/1988 άρθρου 10α.

Με αποφάσεις του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών λειτουργούν σήμερα στη χώρα μας αεροδρόμια σε υδάτινες επιφάνειες. Προκειμένου να παρασχεθεί στους φορείς λειτουργίας τους ο απαραίτητος χρόνος για την αδειοδότησή τους, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 10α του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, συνεχίζεται η λειτουργία τους με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έχουν ήδη καθοριστεί με τις ανωτέρω αποφάσεις για χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών από την έκδοση του ως άνω προεδρικού διατάγματος.

Σε αεροδρόμιο που εξυπηρετεί μέχρι τρεις (3) πτήσεις ημερησίως και λειτουργεί με απόφαση της παραγράφου 3 του άρθρου 10α του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, επιτρέπεται η εξυπηρέτηση περισσότερων πτήσεων μόνον μετά τη χορήγηση της άδειας της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου. Για λόγους εξυπηρέτησης των συγκοινωνιακών αναγκών η διαδικασία εξέτασης του αιτήματος του φορέα διαχείρισής του, όπως αυτή θα καθοριστεί με το προεδρικό διάταγμα της παραγράφου 2, περατούται σε χρονικό διάστημα που δεν δύναται να υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Με το άρθρο 24 καταργούνται οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 2 του π.δ. 229/1994 (ΦΕΚ 134 Α΄) «Γενικός κανονισμός προσωπικού ΚΤΕΛ», που αφορούν στην αυτόματη ένταξη στις ΚΤΕΛ Α.Ε. ή στα ΚΤΕΛ των οδηγών που απολύονται από τους εργοδότες, τους ιδιοκτήτες λεωφορείων, μετόχων των φορέων αυτών. Η κατάργηση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη, ιδίως μετά την ισχύ του ν. 2963 / 2001 (ΦΕΚ 268 Α΄), ο οποίος προβλέπει την υποχρέωση μετατροπής των ΚΤΕΛ σε Ανώνυμες Εταιρείες, για το λόγο ότι η εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης είναι ασύμφορη οικονομικά για τους φορείς αυτούς, οι οποίοι δεν επιδοτούνται από το Κράτος, αφού προβλέπει την πρόσληψη των οδηγών αυτών σε θέσεις προσωπικού του νομικού προσώπου, χωρίς να είναι αναγκαίοι.

Τέλος, στο άρθρο 25 περιλαμβάνεται η αναγκαία τελική διάταξη για την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Αθήνα, 2 Μαρτίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

Γ. Σουφλιάς

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μ. Λιάπης

Εμ. Κεφαλογιάννης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικών Κέντρων
και άλλες διατάξεις****ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΕΝΝΟΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΕΚΤΑΣΗ****Άρθρο 1
Ορισμοί**

1. «Εμπορευματικό Κέντρο» είναι ένα οργανικά ολοκληρωμένο σύνολο δομών, διαρθρωμένων υπηρεσιών και υποδομών διαφορετικών μέσων μεταφοράς, που ιδρύεται και λειτουργεί σε περιοχή, που επιτρέπονται δραστηριότητες για εξυπηρέτηση συνδυασμένων μεταφορών και υποχρεωτικά περιλαμβάνει ή συνδέεται με σιδηροδρομικό σταθμό ή λιμάνι ή αεροδρόμιο.

2. «Μοναδοποιημένο φορτίο» είναι είτε το κλειστό κιβώτιο (ενδεικτικά εμπορευματοκιβώτιο, κινητό αμάξωμα) είτε το κλειστό επικαθήμενο ή ρυμουλκούμενο όχημα με το οποίο μεταφέρονται εμπορεύματα.

3. «Συνδυασμένη (διατροπική) μεταφορά» είναι η μεταφορά μοναδοποιημένων φορτίων με χρήση δύο ή περισσότερων μέσων μεταφοράς σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα μεταφορικής αλυσίδας από αποστολέα σε παραλήπτη («πόρτα – πόρτα»).

4. «Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου» είναι το νομικό πρόσωπο που έχει τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, η οποία αναλαμβάνει τη μελέτη, τη χρηματοδότηση, την ίδρυση, την κατασκευή και τη λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου.

**Άρθρο 2
Έκταση, μεταφορικές υποδομές και αρχές
χωροθέτησης Εμπορευματικών Κέντρων**

1. Τα Εμπορευματικά Κέντρα καταλαμβάνουν έκταση τουλάχιστον 100 στρεμμάτων, εκτός από αυτά που χωροθετούνται σε νησιά, πλην της Κρήτης, για τα οποία η ελάχιστη έκταση ορίζεται σε 50 στρέμματα.

2. Το Εμπορευματικό Κέντρο ανάλογα με την έκταση που καταλαμβάνει απαιτείται να διαθέτει τις παρακάτω μεταφορικές υποδομές ή να εξασφαλίζει πρόσβαση στο μεταφορικό δίκτυο της χώρας ως εξής:

α) Εμπορευματικό Κέντρο που ιδρύεται σε έκταση μεγαλύτερη των 500 στρεμμάτων, υποχρεωτικά διαθέτει σε έκταση επιπλέον των 500 στρεμμάτων σιδηροδρομικό σταθμό με δυνατότητα διακίνησης εμπορευματικών συρμών ή λιμενικές εγκαταστάσεις με δυνατότητα εξυπηρέτησης οχηματαγωγών πλοίων, καθώς και πλοίων μεταφοράς μοναδοποιημένων φορτίων ή αεροπορικές εγκαταστάσεις για εξυπηρέτηση αεροσκαφών μεταφοράς φορτίων.

β) Εμπορευματικό Κέντρο που ιδρύεται σε έκταση μεταξύ 250 και 500 στρεμμάτων, υποχρεωτικά εξασφαλίζει πρόσβαση σε συνδυασμένη μεταφορά είτε σε σιδηροδρομικό σταθμό με δυνατότητα διακίνησης εμπορευματικών συρμών είτε σε λιμενικές εγκαταστάσεις με δυνατότητα εξυπηρέτησης οχηματαγωγών πλοίων, καθώς και πλοίων μεταφοράς μοναδοποιημένων φορτίων είτε σε αεροπορικές εγκαταστάσεις για εξυπηρέτηση αερο-

σκαφών μεταφοράς φορτίων. Η πρόσβαση σε συνδυασμένη μεταφορά μπορεί να γίνεται και με οδική σύνδεση όταν η απόσταση προς τους παραπάνω συγκοινωνιακούς κόμβους για συνδυασμένη μεταφορά είναι μέχρι 50 χιλιόμετρα.

γ) Εμπορευματικό Κέντρο που ιδρύεται σε έκταση μεταξύ 100 και 250 στρεμμάτων υποχρεωτικά εξασφαλίζει πρόσβαση σε συνδυασμένη μεταφορά είτε σε σιδηροδρομικό σταθμό με δυνατότητα διακίνησης εμπορευματικών συρμών είτε σε λιμενικές εγκαταστάσεις για εξυπηρέτηση οχηματαγωγών πλοίων είτε σε αεροπορικές εγκαταστάσεις για εξυπηρέτηση αεροσκαφών μεταφοράς φορτίων. Η πρόσβαση σε συνδυασμένη μεταφορά μπορεί να γίνεται και με οδική σύνδεση όταν η απόσταση προς τους παραπάνω συγκοινωνιακούς κόμβους για συνδυασμένη μεταφορά είναι μέχρι 100 χιλιόμετρα.

3. Τα Εμπορευματικά Κέντρα ιδρύονται και εγκαθίστανται σε εκτάσεις που προσδιορίζονται, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις εγκεκριμένων Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης ή Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2742/1999 (ΦΕΚ 207 Α΄) ή ρυθμιστικών σχεδίων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2508/1997 (ΦΕΚ 124 Α΄).

4. Τα Εμπορευματικά Κέντρα χωροθετούνται εκτός ζώνης προστασίας αρχαιολογικών χώρων, ιστορικών τόπων, τόπων ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, παραδοσιακών οικισμών, λατομείων και λατομικών περιοχών και τηρούμενης πάντοτε της νομοθεσίας για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ****Άρθρο 3
Προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας
Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου**

1. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου ιδρύεται και λειτουργεί με τη μορφή ανώνυμης εταιρίας κατά τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 (ΦΕΚ 37 Α΄), όπως ισχύει. Στο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου μπορούν να συμμετέχουν φυσικά και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού και δημοσίου δικαίου, καθώς και νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α΄), καθώς και Σύλλογοι και Επιχειρήσεις των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού.

2. Το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, διαφοροποιείται ανάλογα με την έκταση του Εμπορευματικού Κέντρου. Ειδικότερα:

α. Για Εμπορευματικό Κέντρο έκτασης μεγαλύτερης των 500 στρεμμάτων ανέρχεται σε 2.500.000 ευρώ.

β. Για Εμπορευματικό Κέντρο έκτασης μεγαλύτερης των 250 στρεμμάτων και μέχρι 500 στρέμματα ανέρχεται σε 1.000.000 ευρώ.

γ. Για Εμπορευματικό Κέντρο έκτασης από 100 έως 250 στρεμμάτων ανέρχεται σε 500.000 €, εκτός αν αυτό βρίσκεται σε νησί, πλην της Κρήτης, οπότε το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο ανέρχεται σε 250.000 ευρώ.

Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου καταβάλλεται τουλάχιστον κατά το ήμισυ σε μετρητά.

3. Η εδαφική έκταση μπορεί να αποτελέσει τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου με την προϋπόθεση ότι η αξία της γης που θα αποτελέσει τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου δεν υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό της αξίας του συνόλου των παγίων στοιχείων του ενεργητικού, της γης συμπεριλαμβανομένης.

4. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου έχει σκοπό στο καταστατικό της, την ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικού Κέντρου και την ανάπτυξη συναφών δραστηριοτήτων, όπως περιγράφονται στο νόμο αυτόν.

Άρθρο 4

Δραστηριότητες Εμπορευματικού Κέντρου

1. Στην προσδιορισμένη έκταση του Εμπορευματικού Κέντρου επιτρέπεται να εγκαθίστανται επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στη μεταφορά, αποθήκευση, διαχείριση, διανομή αγαθών και παρέχουν υπηρεσίες ιδίως στη διασύνδεση και αλλαγή μέσων μεταφοράς, οργάνωση και συγκρότηση φορτίων, διανομή και ομαδοποίηση φορτίων, συμβατική και εξειδικευμένη αποθήκευση, οργάνωση τελικής διανομής, συσκευασία και αποσυσκευασία προϊόντων και μεταφόρτωση αυτών, καθώς και υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας διευκόλυνσης ροής φορτίων, όπως υπηρεσίες ανάπτυξης συστημάτων πληροφορικής και τηλεματικής.

2. Στο Εμπορευματικό Κέντρο επιτρέπεται να εγκαθίστανται και επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες υποστηρικτικές και υποβοηθητικές της λειτουργίας του, όπως: ταχυδρομεία, ξενοδοχεία, τράπεζες, εστιατόρια, τηλεπικοινωνίες, ασφάλειες, εμπορικές δραστηριότητες εξυπηρέτησης πελατών, στάθμευσης, συντήρησης μεταφορικών μέσων, υπηρεσιακές μονάδες δημοσίων υπηρεσιών.

Άρθρο 5

Όροι και προϋποθέσεις ίδρυσης

1. Για την ίδρυση Εμπορευματικού Κέντρου υποβάλλεται αίτηση στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου. Η Εταιρεία μπορεί να υποβάλει την αίτηση και όταν βρίσκεται στο στάδιο της συστάσεως (υπό σύσταση εταιρεία). Για την υποβολή της αίτησης απαιτείται να πληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Μετοχικό κεφάλαιο, ολοσχερώς καταβεβλημένο, τουλάχιστον ίσο του δέκα τοις εκατό (10%) της προϋπολογιζόμενης επένδυσης, όπως αποτιμάται στο επενδυτικό σχέδιο, που συνοδεύει την αίτηση.

β) Εξασφάλιση της χρήσης του συνόλου της απαιτούμενης εδαφικής έκτασης. Η εδαφική έκταση πρέπει να είναι σαφώς προσδιορισμένη και να ανήκει στο σύνολο ή τμήμα της κατά πλήρη κυριότητα ή επικαρπία στην Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου ή να της έχει παραχωρηθεί η χρήση της με παραχώρηση ή μίσθωση διάρκειας τουλάχιστον είκοσι πέντε (25) ετών. Για τις δύο τελευταίες περιπτώσεις απαιτείται έγγραφο βεβαίαιας χρονολογίας.

2. Η αίτηση για την ίδρυση και εγκατάσταση του

Εμπορευματικού Κέντρου συνοδεύεται από τα εξής στοιχεία:

α) νομιμοποιητικά έγγραφα της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, του μετοχικού κεφαλαίου και της εκπροσώπησης αυτής,

β) έγγραφα από τα οποία προκύπτει κυριότητα ή παραχώρηση ή επικαρπία ή μίσθωση της προτεινόμενης έκτασης, καθώς και οι υφιστάμενες χρήσεις γης,

γ) γενικό σχέδιο διάταξης των εγκαταστάσεων και υποδομών του Εμπορευματικού Κέντρου, καθώς και περιγραφή των δραστηριοτήτων που θα αναπτυχθούν σε αυτό.

δ) συγκοινωνιακή μελέτη σε επίπεδο προμελέτης η οποία περιλαμβάνει:

αα) τρόπους προσπέλασης του Εμπορευματικού Κέντρου από τα υφιστάμενα δίκτυα μεταφορών,

ββ) πιστοποίηση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται στην παρ. 2 του άρθρου 2 αναφορικά με την έκταση, τις μεταφορικές εγκαταστάσεις και την πρόσβαση σε συνδυασμένη μεταφορά,

γγ) ανάλυση των κυκλοφοριακών επιπτώσεων στα υφιστάμενα μεταφορικά δίκτυα από τη λειτουργία Εμπορευματικού Κέντρου,

ε) αποδεικτικά έγγραφα της οικονομικής δυνατότητας και τεχνογνωσίας της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, καθώς και έγγραφα από τα οποία προκύπτει η διαθεσιμότητα των κεφαλαίων που θα επενδυθούν,

στ) επενδυτικό σχέδιο για την ίδρυση του Εμπορευματικού Κέντρου και τη θέση του σε λειτουργία (τμηματική ή συνολική), οι πηγές χρηματοδότησης και χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των απαιτούμενων έργων,

ζ) μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) και όρων προστασίας του περιβάλλοντος, που εκπονείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις,

η) πολεοδομική μελέτη, που εκπονείται σύμφωνα με το άρθρο 7 του νόμου αυτού,

θ) τοπογραφικά διαγράμματα και εκθέσεις στα οποία περιλαμβάνονται κατ' ελάχιστο:

αα) Τοπογραφικό διάγραμμα της ευρύτερης περιοχής (απόσπασμα χάρτου Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού (Γ.Υ.Σ.) ή του Εθνικού Κτηματολογίου κλίμακας από 1:50.000 έως 1:5.000 με ιδιαίτερη επισήμανση της θέσης της εδαφικής έκτασης του Εμπορευματικού Κέντρου, συνοδευόμενο από πρόσφατη αεροφωτογραφία της Γ.Υ.Σ. ή του Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδος.

ββ) Υψομετρικά τοπογραφικά διαγράμματα με ιδιαίτερη επισήμανση της εδαφικής έκτασης του Εμπορευματικού Κέντρου κλίμακας 1: 1.000.

γγ) Περιγραφή της προτεινόμενης έκτασης και της περιοχής σε ακτίνα ενός χιλιομέτρου από τα όρια του Εμπορευματικού Κέντρου με τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1: 1.000.

ι) Σειρά φωτογραφιών με ιδιαίτερη επισήμανση της εδαφικής έκτασης του Εμπορευματικού Κέντρου.

3. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, επιτρέπεται να καθορίζονται επιπλέον κριτήρια σχετικά με την ίδρυση Εμπορευματικού Κέντρου, επιπλέον στοιχεία συνοδευτικά της αίτησης, οι οικονομικές προϋποθέσεις και τεχνογνωσία που πρέπει να πληροί η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, το περιεχόμενο των μελετών,

διαγραμμάτων και σχεδίων που υποβάλλονται, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 6 **Ίδρυση Εμπορευματικού Κέντρου**

1. Το Εμπορευματικό Κέντρο ιδρύεται με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών καθώς και Εμπορικής Ναυτιλίας, εφόσον αυτό βρίσκεται σε περιοχή αρμοδιότητάς του, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Προκειμένου για τις περιοχές των ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης και για όσες άλλες περιοχές διέπονται από αντίστοιχο σχέδιο, απαιτείται επιπλέον η γνώμη της Εκτελεστικής Επιτροπής του αντίστοιχου Οργανισμού. Η γνώμη του Νομαρχιακού Συμβουλίου ή της Εκτελεστικής Επιτροπής δίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την υποβολή του αιτήματος γνωμοδότησης. Εάν οι ανωτέρω φορείς δεν απαντήσουν εντός της προθεσμίας αυτής, η απόφαση μπορεί να εκδοθεί και χωρίς τη γνώμη τους.

2. Η απόφαση ίδρυσης συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1: 1.000 και διάγραμμα κάλυψης, τα οποία δημοσιεύονται σε σμίκρυνση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την απόφαση αυτή:

α) καθορίζεται η θέση, η έκταση και τα όρια του Εμπορευματικού Κέντρου,

β) εγκρίνεται η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) και οι περιβαλλοντικοί όροι, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και τα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος,

γ) καθορίζονται ειδικά οι χρήσεις γης για την έκταση στην οποία οριοθετείται το Εμπορευματικό Κέντρο και οι κατηγορίες επιχειρήσεων που επιτρέπεται να εγκατασταθούν σε αυτό,

δ) εγκρίνεται η πολεοδομική μελέτη που εκπονείται σύμφωνα με το άρθρο 7,

ε) καθορίζονται τα έργα υποδομής και οι λοιπές εγκαταστάσεις που πρέπει να κατασκευασθούν,

ζ) καθορίζονται οι προϋποθέσεις έναρξης της λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου, τμηματικά ή συνολικά, με βάση το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των σχετικών έργων,

η) επιβάλλονται περιορισμοί και όροι στη λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου,

θ) τάσσεται προθεσμία για την υποβολή σχεδίου κανονισμού λειτουργίας,

ι) ρυθμίζεται κάθε άλλο σχετικό θέμα.

3. Η απόφαση ίδρυσης Εμπορευματικού Κέντρου επέχει θέση άδειας ίδρυσης, σκοπιμότητας ή εγκατάστασης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε αυτό σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην περίπτωση γ' της προηγούμενης παραγράφου.

4. Η απόφαση της παραγράφου 1 δεν απαλλάσσει την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου από την υποχρέωση έκδοσης οικοδομικών και άλλων αδειών για ανέγερση κτισμάτων και εγκαταστάσεων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

5. Σε κάθε περίπτωση μεταβολής δραστηριότητας της παρ. 1 του άρθρου 4 για την οποία χορηγήθηκε η άδεια ίδρυσης, καθώς και των όρων και προϋποθέσεων των άρθρων 5 και 6, ύστερα από αίτηση της Εταιρείας Εμπο-

ρευματικού Κέντρου συνοδευόμενη από τα απαραίτητα για τη μεταβολή δικαιολογητικά και στοιχεία εκδίδεται τροποποιητική απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθώς και Εμπορικής Ναυτιλίας, εφόσον αυτό βρίσκεται σε περιοχή αρμοδιότητάς του, με την επιφύλαξη τήρησης της διαδικασίας δημοσιοποίησης των περιβαλλοντικών μελετών.

Άρθρο 7 **Εκπόνηση και Εφαρμογή Πολεοδομικής Μελέτης**

1. Οι χερσαίες εκτάσεις που χαρακτηρίζονται ως Εμπορευματικά Κέντρα πολεοδομούνται με την έκδοση της απόφασης ίδρυσης.

2. Η πολεοδομική μελέτη που συνοδεύει την αίτηση του άρθρου 5 εκπονείται με πρωτοβουλία της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και αποτελείται από: α) πολεοδομικό σχέδιο που συντάσσεται με βάση οριζοντιογραφικό και υψομετρικό τοπογραφικό διάγραμμα, β) πολεοδομικό κανονισμό και γ) έκθεση που περιγράφει και αιτιολογεί τις προτεινόμενες από τη μελέτη ρυθμίσεις.

3. Με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι ειδικές προδιαγραφές εκπόνησης πολεοδομικής μελέτης Εμπορευματικού Κέντρου και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Η πολεοδομική μελέτη περιέχει ιδίως τις χρήσεις γης και τις τυχόν πρόσθετες απαγορεύσεις ή υποχρεώσεις, τα διαγράμματα των δικτύων υποδομής και τους ειδικούς και γενικούς όρους δόμησης.

4. Οι χώροι των υποδομών του Εμπορευματικού Κέντρου, συμπεριλαμβανομένων και των χώρων πρασίνου που προορίζονται για κοινή χρήση πρέπει να καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον σαράντα τοις εκατό (40%) της συνολικής έκτασης του Εμπορευματικού Κέντρου.

5. Ο συντελεστής δόμησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το 0,6.

6. Διατάξεις που προβλέπουν την υποχρέωση εισφοράς σε γη και χρήμα δεν έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις πολεοδομησης με βάση το παρόν άρθρο.

7. Η εφαρμογή της πολεοδομικής μελέτης γίνεται με πρωτοβουλία και ευθύνη της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και ελέγχεται από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία κατά τις κείμενες διατάξεις.

8. Η εκτέλεση και συντήρηση των βασικών έργων κοινωνικής και τεχνικής υποδομής μέσα στις περιοχές αυτές γίνεται από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου.

9. Οι μελέτες για την έκδοση των αναγκαίων αδειών εκπονούνται από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται στην απόφαση ίδρυσης.

10. Η εκτέλεση των έργων που απαιτούνται για την έναρξη της λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου γίνεται μέσα σε προθεσμία που προβλέπεται στην απόφαση ίδρυσης. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται μέχρι το ήμισυ της αρχικής, αν συντρέξουν εξαιρετικοί λόγοι και υποβληθεί σχετική αίτηση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου πριν τη λήξη της αρχικής προθεσμίας. Σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της προθεσμίας αυτής, ή κατά περίπτωση, της παρατάσεώς της, η απόφαση ίδρυσης παύει αυτοδικαίως να ισχύει.

Άρθρο 8 **Κανονισμός Λειτουργίας**

1. Η διοίκηση, η διαχείριση και λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου ρυθμίζεται από Κανονισμό Λειτουργίας που καταρτίζεται από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου και υποβάλλεται για έγκριση στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών μέσα στην προθεσμία που τίθεται στην απόφαση ίδρυσης.

2. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου λειτουργεί και διαχειρίζεται το εμπορευματικό κέντρο σύμφωνα με τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού. Αποφεύγει οποιαδήποτε διάκριση, επιτρέπει την πρόσβαση σε όλους κατόπιν οικονομικής συμφωνίας.

3. Με τον Κανονισμό Λειτουργίας ρυθμίζονται τα εξής:

α) Οι όροι και οι προϋποθέσεις εγκατάστασης και λειτουργίας των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε αυτό.

β) Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των εγκατεστημένων επιχειρήσεων.

γ) Τα ζητήματα που αφορούν στη διοίκηση και διαχείριση του Εμπορευματικού Κέντρου, οι δαπάνες και ο τρόπος κατανομής τους στις εγκατεστημένες επιχειρήσεις, ο τρόπος και το είδος εκμετάλλευσης των κοινόχρηστων χώρων, έργων και υπηρεσιών, οι υποχρεώσεις για τη συντήρηση και ανάπτυξη των έργων υποδομής, και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

δ) Οι όροι και οι περιορισμοί που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος σύμφωνα με την εγκεκριμένη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.), τη δημόσια υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων.

4. Ο κανονισμός λειτουργίας εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 9 **Άδεια Λειτουργίας**

1. Κατά τη διάρκεια εκτέλεσης των έργων, οι αρμόδιες υπηρεσίες ελέγχουν την τήρηση των όρων της απόφασης ίδρυσης, του χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης των έργων, των εγκεκριμένων περιβαλλοντικών όρων και την ύπαρξη των απαιτούμενων αδειών, προκειμένου να επιτραπεί η συνολική ή τμηματική έναρξη της λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου.

2. Η άδεια λειτουργίας χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών που εκδίδεται μετά από αίτηση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, αφού διαπιστωθεί ότι έχουν τηρηθεί οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και ότι έχει δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο κανονισμός λειτουργίας.

3. Κάθε επιχείρηση που εγκαθίσταται σε Εμπορευματικό Κέντρο υποχρεούται να ζητήσει και να λάβει την κατά νόμο προβλεπόμενη άδεια λειτουργίας, την οποία κοινοποιεί στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών και στην Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου. Για την έκδοση της άδειας λειτουργίας δύναται να χρησιμοποιήσει και τις εγκεκριμένες μελέτες της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, αν απαιτούνται.

4. Σε περίπτωση διακίνησης και αποθήκευσης εμπορευμάτων που υπάγονται σε τελωνειακή επιτήρηση η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου απαιτείται να εφοδιάζεται και με τις άδειες και εγκρίσεις που προβλέπονται από τις κοινοτικές και εθνικές τελωνειακές διατάξεις.

Άρθρο 10 **Εγκατάσταση επιχειρήσεων** **στα Εμπορευματικά Κέντρα**

1. Η εγκατάσταση ή μετεγκατάσταση επιχειρήσεων σε Εμπορευματικά Κέντρα γίνεται με σύμβαση που συνάπτεται με έγγραφο βεβαίας χρονολογίας.

2. Η σύμβαση περιέχει τους όρους συνεργασίας, που συμφωνούνται μεταξύ της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και της εγκαθιστάμενης επιχείρησης. Στην ίδια σύμβαση, οι εγκαθιστάμενες επιχειρήσεις δηλώνουν ρητά και ανεπιφύλακτα ότι έλαβαν γνώση και αποδέχονται τον Κανονισμό Λειτουργίας.

Άρθρο 11 **Κυρώσεις**

1. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του νόμου αυτού, των όρων της απόφασης ίδρυσης ή του Κανονισμού Λειτουργίας, με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών επιβάλλονται στην Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου ή τις εγκατεστημένες σε αυτό επιχειρήσεις κυρώσεις, οι οποίες συνίστανται σε χρηματικό πρόστιμο ή διοικητική κύρωση ανάλογα με την αιτία, τη φύση και την έκταση της παραβίασεως και την τυχόν υποτροπή. Οι κυρώσεις αυτές μπορεί να επιβάλλονται και σωρευτικά. Το ύψος του χρηματικού προστίμου δεν επιτρέπεται να υπερβεί το ποσό του ενός εκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ, το οποίο επιτρέπεται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών σε ποσοστό που δεν ξεπερνά ετησίως το δέκα τοις εκατό (10%) του υφισταμένου.

2. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται η διαδικασία και τα όργανα ελέγχου της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και των εγκατεστημένων σε αυτό επιχειρήσεων.

3. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου και οι εγκατεστημένες σε αυτό επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να παρέχουν στα αρμόδια όργανα κάθε πληροφορία και οποιοδήποτε στοιχείο ζητηθεί για τη διευκόλυνση του παραπάνω ελέγχου. Σε περίπτωση παράβασης αυτής της υποχρέωσης επιβάλλονται τα πρόστιμα της παραγράφου 1.

4. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζεται το ύψος της αμοιβής των οργάνων ελέγχου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α') και οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Άρθρο 12 **Απαλλοτριώσεις**

1. Η ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικού Κέντρου θεωρείται πάντοτε ότι γίνεται για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Για την επέκταση και τη λειτουργία Εμπορευματικού Κέντρου επιτρέπεται υπέρ και με δαπάνες της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου ή αναγκαστική απαλλοτρίωση ή η σύσταση δουλείας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων επί των ακινήτων που περιλαμβάνονται σε αυτό, καθώς και άλλων ακινήτων που κρίνονται αναγκαία για την οργάνωση και την επέκταση του Εμπο-

ρευματικού Κέντρου, την εκτέλεση έργων υποδομής και κάθε άλλου απαραίτητου έργου για την εγκατάσταση και λειτουργία των επιχειρήσεων.

2. Η αναγκαστική απαλλοτριώση ακινήτων κηρύσσεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17 Α'), όπως ισχύουν, και η σχετική απόφαση εκδίδεται μετά την έκδοση της άδειας ίδρυσης και ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου. Είναι επίσης δυνατή η κήρυξη επείγουσών απαλλοτριώσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2882/2001, όπως ισχύουν.

Άρθρο 13

Παραχώρηση χρήσης αιγιαλού και παραλίας

1. Για την πραγμάτωση των σκοπών των Εμπορευματικών Κέντρων επιτρέπεται η παραχώρηση σε Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου της χρήσης αιγιαλού και παραλίας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285 Α'), καθώς και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης ήδη νομίμως υφιστάμενων στην περιοχή λιμενικών εγκαταστάσεων. Η παραχώρηση γίνεται με καταβολή ανταλλάγματος και για χρονικό διάστημα μέχρι εικοσιπέντε έτη με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας. Η απόφαση με την οποία καθορίζονται και οι όροι της παραχώρησης, εκδίδεται μετά από αίτηση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και σύμφωνη γνώμη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού. Για την εκτέλεση έργων στον αιγιαλό ή στην παραλία έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 12 του α.ν. 2344/1940 (ΦΕΚ 154 Α').

2. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου έχει το δικαίωμα της με αντάλλαγμα χρήσης της ζώνης αιγιαλού – παραλίας για την κατασκευή λιμενικών έργων, που εκτελεί ύστερα από άδεια των αρμόδιων αρχών για λόγους ασφαλείας του κοινού. Αν τα λιμενικά έργα εμπεριέχουν πρόσχωση θαλάσσιου χώρου, μετά την ολοκλήρωσή τους κινείται η διαδικασία επαναχωροθέτησης των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και το γήπεδο που δημιουργείται καταγράφεται ως δημόσιο κτήμα. Το εν λόγω δημόσιο κτήμα, εφόσον η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου το επιθυμεί, μπορεί να εκμισθώνεται ή να παραχωρείται η χρήση του απευθείας σε αυτήν με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. Το αντάλλαγμα χρήσης και το μίσθωμα καθορίζονται από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία και ανταποκρίνονται στις πραγματικές αξίες της περιοχής.

3. Η χρήση από τρίτους της παραχωρούμενης προς την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου έκτασης αιγιαλού, παραλίας και λιμενικών έργων απαγορεύεται, εφόσον η χρήση αυτή παρεμποδίζει την εκπλήρωση του σκοπού για τον οποίο έγινε η παραχώρηση ή προκαλεί ζημιές ή θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια του κοινού. Η χρήση των λιμενικών έργων από τρίτους γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 14 του ν. 2971/2001, όπως ισχύουν.

Άρθρο 14

Ελεύθερες Ζώνες

Στα Εμπορευματικά Κέντρα ή σε τμήματα αυτών μπο-

ρεί να συνιστώνται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από αίτηση της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και της εγκατεστημένης σε αυτό ενδιαφερόμενης επιχείρησης Ελεύθερες Ζώνες ή να αναγνωρίζονται Ελεύθερες Αποθήκες ή Τελωνιακές Αποθήκες ή Χώροι Προσωρινής Αποθήκευσης, η ίδρυση και λειτουργία των οποίων διέπεται από τις διατάξεις του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') για τον Εθνικό Τελωνιακό Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ – ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΡΙΑΣΙΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

Άρθρο 15

Επιχορήγηση

1. Επιτρέπεται η επιχορήγηση για την ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικού Κέντρου που συνίσταται στην δωρεάν παροχή από το Δημόσιο χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος της ενισχυόμενης δαπάνης του επενδυτικού σχεδίου. Η υπαγωγή της επένδυσης για επιχορήγηση σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού αποκλείει οποιαδήποτε άλλη δημόσια χρηματοδότηση. Η επιχορήγηση προέρχεται από πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ή από άλλες πηγές του Δημοσίου.

2. Εάν η πηγή επιχορήγησης Εμπορευματικών Κέντρων προέρχεται από κοινοτικούς πόρους, ως τελικός δικαιούχος ορίζεται το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών. Για τις περιπτώσεις αυτές επιχορηγούνται Εμπορευματικά Κέντρα που διαθέτουν σιδηροδρομικό σταθμό με δυνατότητα διακίνησης εμπορευματικών συρμών ή λιμενικές εγκαταστάσεις με δυνατότητα εξυπηρέτησης οχηματαγωγών πλοίων, καθώς και πλοίων μεταφοράς μοναδοποιημένων φορτίων ή αεροπορικές εγκαταστάσεις για εξυπηρέτηση αεροσκαφών μεταφοράς φορτίων.

3. Η επιχορήγηση υπολογίζεται επί του εγκεκριμένου προϋπολογισμού του επενδυτικού σχεδίου και μπορεί να καλύψει ποσοστό μέχρι το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο που προβλέπεται από το χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων, ο οποίος εγκρίνεται για την Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η ίδια συμμετοχή της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του επενδυτικού σχεδίου.

Άρθρο 16

Διαδικασία επιλογής

1. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών εκδίδεται πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την επιλογή επενδυτικού σχεδίου ίδρυσης και λειτουργίας Εμπορευματικού Κέντρου που θα λάβει επιχορήγηση ως εξής:

α) Εκδίδεται πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την επιλογή επενδυτικού σχεδίου ίδρυσης και λειτουργίας εμπορευματικού κέντρου που θα λάβει επιχορήγηση. Η πρόσκληση δημοσιεύεται τουλάχιστον εκατό (100) ημέρες πριν από την ημερομηνία κατάθεσης των αιτήσεων συμμετοχής σε δυο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών για όλη την Επικράτεια και σε μια τοπική εφημερίδα της περιοχής που αφορά η πρόσκληση.

β) Στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος αναφέρονται:

αα) η ευρύτερη περιοχή για την οποία μπορούν να υποβληθούν προτάσεις από τους ενδιαφερόμενους,

ββ) η ελάχιστη έκταση του Εμπορευματικού Κέντρου,

γγ) το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο των εταιρειών που επιτρέπεται να θέσουν υποψηφιότητα,

δδ) το ύψος της επιχορήγησης και το ποσοστό της επένδυσης που προτίθεται να καλύψει το Δημόσιο,

εε) όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την αξιολόγηση της αίτησης προκειμένου να επιλεγεί για επιχορήγηση και τα επιπλέον απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση άδειας ίδρυσης Εμπορευματικού Κέντρου, καθώς και λειτουργίας του,

στστ) τα κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης των αιτήσεων και η βαρύτητα καθενός από αυτά,

ζζ) η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος,

ηη) τα όργανα που είναι αρμόδια για την παραλαβή και την αξιολόγηση των αιτήσεων,

θθ) η διαδικασία υποβολής και αξιολόγησης των αιτήσεων,

ιι) οι ελάχιστοι όροι της σύμβασης που θα συναφθεί μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της επιχορηγούμενης Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, η διαδικασία σύναψής της και οι εγγυήσεις της τήρησης των υποχρεώσεων της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου από τη σύμβαση,

κκ) η εγγύηση συμμετοχής, το ύψος της, η μορφή και ο τύπος της, καθώς και οι περιπτώσεις κατάπτωσης και επιστροφής της,

λλ) η διάρκεια ισχύος των αιτήσεων,

μμ) κάθε άλλο σχετικό θέμα.

ε) Στην ταχθείσα από την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος προθεσμία, κάθε ενδιαφερόμενη Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου υποβάλλει αίτηση συμμετοχής, η οποία συνοδεύεται από τα ακόλουθα στοιχεία και δικαιολογητικά.

αα) Τα υπ' αριθμ. (α)- (στ) και (θ)-(ι) δικαιολογητικά της παρ. 2 του άρθρου 5.

ββ) Προκαταρκτική Εκτίμηση και Αξιολόγηση επιπτώσεων στο περιβάλλον (ΠΠΕΑ) και έγκριση περιβαλλοντικών όρων (ΕΠΟ), σύμφωνα με τη διαδικασία της ΚΥΑ αριθμ. ΗΠ11014/703/Φ104/14.3.2003 (ΦΕΚ 332 Β' /20.3.2003) για Κατηγορία 2.

γγ) Μελέτη σκοπιμότητας και οικονομικής βιωσιμότητας του προτεινόμενου Εμπορευματικού Κέντρου.

2. Με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται τα κριτήρια, οι συντελεστές βαρύτητάς τους και ο τρόπος αξιολόγησης των αιτήσεων. Τα κριτήρια αξιολόγησης συνδέονται ιδίως με:

α) την καταλληλότητα της θέσης του Εμπορευματικού Κέντρου σε σχέση με σημεία συγκέντρωσης εμπορευματικών μεταφορών και κέντρα εστίασης προσφοράς και ζήτησης εμπορευματικών μεταφορών,

β) την καταλληλότητα της προτεινόμενης θέσης από άποψη χωροταξική, κυκλοφοριακή και περιβαλλοντική και τη δυνατότητα διασύνδεσής της με το μεταφορικό δίκτυο της χώρας και ιδιαίτερα με δίκτυα συνδυασμένων μεταφορών (σιδηροδρομικούς σταθμούς, λιμενικές εγκαταστάσεις, αεροπορικές εγκαταστάσεις),

γ) την απόσταση από το πλησιέστερο εμπορευματικό κέντρο που λειτουργεί, ανάλογα με τη δυναμικότητά

του και την έκτασή του,

δ) τους όρους και τις προϋποθέσεις για την παραχώρηση της χρήσης του Εμπορευματικού Κέντρου ώστε να διασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή συγκέντρωση χρηστών,

ε) τα κατάλληλα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά των διαθέσιμων οικοπέδων και των γειτονικών περιοχών (για τη δυνατότητα επέκτασης),

στ) την τεχνική καταλληλότητα του εμπορευματικού κέντρου,

ζ) την τεχνική και οικονομική δυνατότητα του ενδιαφερόμενου για την πραγματοποίηση του επενδυτικού σχεδίου που προτείνει,

η) την ταχεία εκτέλεση των προτεινόμενων έργων, σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα,

θ) την ποιότητα της μελέτης σκοπιμότητας και οικονομικής βιωσιμότητας, καθώς και τα αναμενόμενα εν γένει οφέλη από τη λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου.

3. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου που θα λάβει την επιχορήγηση επιλέγεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών ύστερα από συγκριτική αξιολόγηση των αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Η συγκριτική αξιολόγηση διενεργείται από πενταμελή Επιτροπή Αξιολόγησης, που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Η Επιτροπή αξιολογεί τις υποβληθείσες αιτήσεις, τις κατατάσσει σε φθίνουσα σειρά βαθμολογίας και εισηγείται για την επιλογή στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζεται η αποζημίωση των μελών της Επιτροπής Αξιολόγησης και οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

4. Προκειμένου να εκταμειωθεί η επιχορήγηση, απαιτείται η έκδοση απόφασης ίδρυσης της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου που έχει επιλεγεί. Για το σκοπό αυτόν η επιλεγείσα Εταιρεία υποβάλλει συμπληρωματικά τις υπό στοιχεία ζ' και η' της παρ. 2 του άρθρου 5 μελέτες.

5. Αν δεν μπορεί να εκδοθεί η απόφαση ίδρυσης, η διαδικασία τη προηγούμενης παραγράφου επαναλαμβάνεται για τις επόμενες στη σειρά κατάταξης υποψήφιες Εταιρείες Εμπορευματικών Κέντρων.

6. Ύστερα από την έκδοση της άδειας ίδρυσης συνάπτεται σύμβαση χρηματοδότησης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18.

Άρθρο 17 **Επιλέξιμες δαπάνες**

1. Επιλέξιμες δαπάνες για την επιχορήγηση είναι οι προϋπολογιζόμενες για την ίδρυση, την κατασκευή και την οργάνωση του Εμπορευματικού Κέντρου που αφορούν:

α) στις ηλεκτρομηχανολογικές και λοιπές εγκαταστάσεις και στο μηχανολογικό εξοπλισμό για τις παρεχόμενες από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου υπηρεσίες,

β) στον εξοπλισμό ηλεκτρονικής διαχείρισης των υποδομών και στις τεχνολογικές υποδομές επικοινωνιών και πληροφορικής,

γ) στην εκπόνηση μελετών και σχεδίων υποδομών, συμπεριλαμβανομένων των απαιτούμενων μελετών που συνοδεύουν την αίτηση για τον καθορισμό του Εμπορευματικού Κέντρου,

δ) στην κατασκευή έργων υποδομής, όπως οδικών δικτύων, δικτύων αποχέτευσης ομβρίων και ακαθάρτων, δικτύων ηλεκτροφωτισμού και επικοινωνιών, έργων διαμόρφωσης τοπίου με ριζικές ή ήπιες αλλαγές,

ε) στην κατασκευή κτιρίων ή στην εκτέλεση έργων αναβάθμισης, ανακαίνισης, βελτίωσης και επέκτασης υφιστάμενων κτιρίων εξυπηρέτησης Εμπορευματικού Κέντρου,

στ) στην κατασκευή συνδεδεμένων κτιρίων και κατασκευή εγκαταστάσεων από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, καθώς και στις οργανωτικές δαπάνες και στις δαπάνες ανακαίνισης εγκαταλελειμμένων κτιρίων,

ζ) στην κατασκευή εγκαταστάσεων για τη συγκέντρωση, ομαδοποίηση, οργάνωση και ανασύνθεση φορτίων,

η) στην ανάπτυξη ή στη σύνδεση με υφιστάμενα ή προγραμματισμένα δίκτυα συγκοινωνιακής υποδομής διαφορετικών μέσων μεταφοράς, καθώς και στη δημιουργία σταθμού μεταφόρτωσης συνδυασμένων μεταφορών ή στη σύνδεση με αυτόν,

θ) στη δημιουργία χώρων διοίκησης και υποστηρικτικών λειτουργιών, όπως σταθμών εξυπηρέτησης οχημάτων, χώρων ανάπτυξης συστημάτων τηλεματικής και πληροφορικής, χώρων εναπόθεσης φορτίων, χώρων στάθμευσης, τελωνείου, υγειονομικών υπηρεσιών, ξενοδοχείων και εστιατορίων,

ι) στην αγορά καινούριων μεταφορικών μέσων διακίνησης υλικών και προϊόντων εντός του χώρου του Εμπορευματικού Κέντρου, καθώς και στην αγορά και εγκατάσταση καινούριου σύγχρονου εξοπλισμού και στην κατασκευή εγκαταστάσεων για τη διακίνηση υλικών και προϊόντων.

2. Δαπάνες επενδυτικών έργων που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης επιχορήγησης δεν αναγνωρίζονται ως επιλέξιμες δαπάνες, ανεξάρτητα αν έχουν εξοφληθεί ή όχι κατά την ημερομηνία αυτή. Εξαιρούνται οι δαπάνες που αφορούν στα στοιχεία της περίπτωσης γ' της προηγούμενης παραγράφου.

3. Δεν επιτρέπεται η εκποίηση στοιχείων εγκατάστασης και υποδομής του Εμπορευματικού Κέντρου για τα οποία έχει ληφθεί επιχορήγηση σύμφωνα με τις διατάξεις το παρόντος, πριν από την πάροδο επτά (7) ετών από την είσπραξή της.

Άρθρο 18 **Σύμβαση επιχορήγησης**

1. Ύστερα από τη δημοσίευση της απόφασης ίδρυσης του Εμπορευματικού Κέντρου για το οποίο έχει αποφασιστεί η επιχορήγηση, ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών καλεί την επιλεγείσα Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου για τη σύναψη σύμβασης με το Ελληνικό Δημόσιο. Στη Σύμβαση αναφέρονται τουλάχιστον:

α) το χρηματοδοτικό σχήμα με ακριβή πρόβλεψη του ποσοστού συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου και του ανωτάτου ορίου αυτού,

β) οι προϋποθέσεις σταδιακής εκταμίευσης των ποσών που προέρχονται από το Ελληνικό Δημόσιο,

γ) οι ελάχιστες τεχνικές προδιαγραφές των έργων που πρόκειται να κατασκευασθούν,

δ) οι εγγυήσεις για την τήρηση των όρων της Σύμβασης,

ε) οι όροι και οι προϋποθέσεις για την παραχώρηση χρήσης του Εμπορευματικού Κέντρου στους χρήστες,

στ) το Γενικό σχέδιο διάταξης των εγκαταστάσεων και υποδομών του Εμπορευματικού Κέντρου, καθώς και περιγραφή των δραστηριοτήτων που θα αναπτυχθούν σε αυτό,

ζ) το επενδυτικό σχέδιο για την ίδρυση του Εμπορευματικού Κέντρου και τη θέση του σε λειτουργία στο οποίο αναφέρονται και οι πηγές χρηματοδότησης,

η) αναλυτική περιγραφή και χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των κάθε είδους έργων που απαιτούνται για τη λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου.

2. Με την πρόσκληση της παραγράφου 1 τάσσεται στον επιλεγέντα εύλογη προθεσμία για υπογραφή της σύμβασης που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δεκαπέντε (15) ημερών. Αν ο επιλεγείς δεν προσέλθει μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί για την υπογραφή της σύμβασης ή δεν προσκομίσει έγκαιρα την απαιτούμενη εγγύηση καλής εκτέλεσης αυτής, εκτός της καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής, είναι δυνατός ο αποκλεισμός του από μελλοντικές διαδικασίες επιλογής για επιχορήγηση με βάση το νόμο αυτόν για χρονικό διάστημα μέχρι πέντε (5) έτη, με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Αν δεν καταστεί δυνατή η σύναψη σύμβασης επιχορήγησης, με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών μπορεί να εφαρμοστεί αναλόγως η διαδικασία που προβλέπεται στην παρ. 5 του άρθρου 16.

Άρθρο 19 **Έργα βελτίωσης και επέκτασης** **Εμπορευματικών Κέντρων**

1. Η πραγματοποίηση έργων βελτίωσης και επέκτασης Εμπορευματικών Κέντρων με αντίστοιχη αύξηση του επενδυτικού σχεδίου μπορεί να τύχει επιχορήγησης συμπληρωματικά από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 15 έως και 18.

2. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, εκδίδεται απόφαση συμπληρωματικής επιχορήγησης από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών και καταρτίζεται σχετική σύμβαση.

Άρθρο 20 **Εποπτεία υλοποίησης επενδυτικού σχεδίου** **Κυρώσεις για παράβαση όρων**

1. Αρμόδια όργανα για την εποπτεία της υλοποίησης του επενδυτικού σχεδίου που υποβάλλει η Εταιρεία του Εμπορευματικού Κέντρου για να λάβει επιχορήγηση είναι τα όργανα που προβλέπονται στο άρθρο 11.

2. Αν παραβιασθούν οι όροι της σύμβασης επιχορήγησης, επιβάλλεται ως πρόσθετη κύρωση στην Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 11 κυρώσεων, η επιστροφή με πράξη καταλογισμού της επιχορήγησης που έχει εισπραχθεί.

Άρθρο 21 **Εμπορευματικό Κέντρο Θριάσιου Πεδίου**

1. Η έκταση ιδιοκτησίας Ομίλου Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος που περιγράφεται στο από Νοέμβριο 2004 τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1:2.000 του Πολιτικού-Τοπογράφου Μηχανικού Κωνσταντίνου Ξενιού και προσαρτάται σε σμίκρυνση ως παράρτημα με στοι-

χείο Α στο νόμο αυτόν, ήδη απαλλοτριωθείσα για λόγους δημόσιας ωφέλειας, χαρακτηρίζεται ως Εμπορευματικό Κέντρο.

2. Στην έκταση αυτή ιδρύεται και λειτουργεί Εμπορευματικό Κέντρο από Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου στην οποία μπορεί να συμμετέχει εταιρεία του Ομίλου Ο.Σ.Ε. που ιδρύθηκε για το σκοπό αυτόν.

3. Για την πραγματοποίηση της ίδρυσης και λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου στη θέση της παραγράφου 1, τηρείται η διαδικασία των άρθρων του νόμου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Θέματα όρων κυκλοφορίας και προσωπικού ΚΤΕΛ

1. Στο άρθρο 11 του ν. 2963/2001 (ΦΕΚ 268 Α΄) προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής :

«4. Κατ' εξαίρεση της παραγράφου 1, τα λεωφορεία των συγκοινωνιακών φορέων των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, καθώς και των νήσων Αίγινας και Σαλαμίνας, αποσύρονται υποχρεωτικά από την εκτέλεση του συγκοινωνιακού έργου μετά τη συμπλήρωση είκοσι (27) επτά ετών από το έτος κατασκευής του πλαισίου, του έτους αυτού μη συμπεριλαμβανομένου.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 του ν. 2963/2001 (ΦΕΚ 268 Α΄) προστίθεται περίπτωση ιε΄ ως εξής:

«ιε. Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΤΕΛ Α.Ε. ή του ΚΤΕΛ επιτρέπεται, με απόφασή του, εφόσον οι λειτουργικές ανάγκες το επιβάλλουν, να μεταβάλλει θέσεις εργασίας του προσωπικού από αυτές των ειδικοτήτων τους, σε άλλες, με εξαίρεση αυτές του βοηθητικού προσωπικού, χωρίς να θίγεται μισθολογικά ο εργαζόμενος.»

Άρθρο 23

1. Στο άρθρο 24 του ν.δ. 714/1970 (ΦΕΚ 238 Α΄) προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις του Εθνικού Προγράμματος Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας εφαρμόζονται αναλόγως προκειμένου για αεροδρόμια επί υδάτινης επιφάνειας στους τομείς που τα αφορούν. Η εκτέλεση δημόσιων μεταφορών από αερομεταφορείς προϋποθέτει την έγκριση του προβλεπόμενου από τον Εθνικό Κανονισμό Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας προγράμματος ασφάλειας αερομεταφορέα. Ειδικά για αεροδρόμια σε υδάτινες επιφάνειες στις οποίες η αστυνόμευση διενεργείται από το Λιμενικό Σώμα, όπου στον Εθνικό Κανονισμό Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας αναφέρεται η Ελληνική Αστυνομία, νοείται το Λιμενικό Σώμα. Για την έγκριση του προγράμματος ασφάλειας του εκμεταλλευόμενου αεροδρόμιο, επί υδάτινης επιφάνειας απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται και για τις περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας από εκμεταλλευόμενους αεροδρόμια επί υδάτινων επιφανειών ή αερομεταφορείς που δραστηριοποιούνται σε αυτά.»

2. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 9 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο

του ν. 1815/1988 (ΦΕΚ 250 Α΄) αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Αεροδρόμια επί χερσαίας επιφάνειας ιδρύονται ύστερα από άδεια του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

3. Άδεια ίδρυσης αεροδρομίου επί χερσαίας επιφάνειας ή άδεια λειτουργίας αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας χορηγείται μόνο σε πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κράτους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου. Αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφος 2.»

3. Το άρθρο 10 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1815/1988 (ΦΕΚ 250 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10

Χρήση χερσαίων αεροδρομίων

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, ορίζονται:

α. Τα σχετικά με ίδρυση, κατασκευή, εξοπλισμό, οργάνωση, όρους χορήγησης, αναστολής και ανάκλησης άδειας λειτουργίας, όρους λειτουργίας και εκμετάλλευσης των αεροδρομίων επί χερσαίων επιφανειών από το Δημόσιο ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή από φυσικά πρόσωπα, καθώς και τα προσόντα των προσώπων αυτών.

β. Τα σχετικά με τη σύναψη και τους όρους συμβάσεων παραχώρησης δικαιώματος για την κατασκευή αεροδρομίων επί χερσαίων επιφανειών, με αντάλλαγμα την εκμετάλλευσή τους για ορισμένο χρονικό διάστημα από νομικό ή φυσικό πρόσωπο, καθώς και τα προσόντα των προσώπων αυτών.

γ. Κάθε άλλο σχετικό θέμα.

2. Η χρησιμοποίηση στρατιωτικών αεροδρομίων από πολιτικά αεροσκάφη επιτρέπεται ύστερα από άδεια του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

3. Η χρησιμοποίηση ιδιωτικών αεροδρομίων από τρίτους επιτρέπεται με τη συναίνεση του κυρίου τους, εκτός από τις περιπτώσεις ανάγκης.»

4. Στον Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1815/1988 (ΦΕΚ 250 Α΄), προστίθεται άρθρο 10α ως εξής:

«Άρθρο 10α

Χρήση αεροδρομίων επί υδάτινης επιφάνειας

1. Η λειτουργία αεροδρομίου σε υδάτινη επιφάνεια επιτρέπεται με απόφαση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας. Προκειμένου για αεροδρόμιο σε λίμνη, η λειτουργία του επιτρέπεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας ορίζονται:

α. Τα σχετικά με τους όρους χορήγησης, αναστολής και ανάκλησης της άδειας λειτουργίας, κατασκευής, εξοπλισμού, οργάνωσης, παροχής υπηρεσιών αεροναυτιλίας, όρους λειτουργίας και εκμετάλλευσης των αεροδρομίων επί υδάτινων επιφανειών από το Δημόσιο ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή από φυσικά πρόσωπα, καθώς και οι υποχρεώσεις και τα προσόντα των προσώπων αυτών.

β. Οι απαγορεύσεις ή οι περιορισμοί δραστηριοτήτων και οι υποχρεώσεις των πλοίων που τα διαπλέουν ή κινούνται πλησίον αυτών.

γ. Κάθε άλλο σχετικό θέμα.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζονται σε αεροδρόμια, στα οποία ο αριθμός των πτήσεων που πραγματοποιούνται σε αυτά δεν υπερβαίνει τις τρεις ημερησίως. Στις περιπτώσεις αυτές, οι όροι λειτουργίας τους καθορίζονται με τις αποφάσεις της παραγράφου 1.

4. Δεν επιτρέπεται η λειτουργία αεροδρομίου σε υδάτινη επιφάνεια που έχει καθοριστεί με Κανονισμό Λιμένα ως αγκυροβόλιο πλοίων ή χρησιμοποιείται για το σκοπό αυτόν ή διεξάγονται συχνά ασκήσεις των Ενόπλων Δυνάμεων ή οι συνθήκες επικρατούσες καιρικές συνθήκες, όπως προκύπτει από στατιστικά στοιχεία της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας, είναι δυσμενείς και δημιουργούν σημαντικό ύψος κύματος, ανώτερο των δύο μέτρων. Επίσης δεν επιτρέπεται η λειτουργία αεροδρομίου σε θαλάσσια περιοχή, αν από αυτήν προκαλούνται κίνδυνοι στη ναυσιπλοΐα και αντικειμενικές δυσχέρειες στη λειτουργία λιμένων ή λιμενικών εγκαταστάσεων.

Αγκυροβόλια πλοίων δύνανται να χρησιμοποιούνται σε έκτακτες περιπτώσεις για την εξυπηρέτηση αεροσκαφών εφόσον δεν υπάρχουν σε αυτά αγκυροβολημένα πλοία.

5. Κυρώσεις

α) Για κάθε παράβαση των όρων λειτουργίας αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας επιβάλλεται σε βάρος του υπευθύνου λειτουργίας και εκμετάλλευσης του αεροδρομίου, ανεξάρτητα τυχόν συντρέχουσας ποινικής ή πειθαρχικής ευθύνης, πρόστιμο από πέντε χιλιάδες (5.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ. Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας. Τα όρια του προστίμου μπορούν να τροποποιούνται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

β) Κατά της απόφασης επιβολής προστίμου, επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης επιβολής του.

γ) Τα πρόσωπα που έχουν τη διακυβέρνηση πλοίων που διαπλέουν ή κινούνται πλησίον αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας, καθώς και όποιοι δεν τηρεί τις καθοριζόμενες στο διάταγμα της παραγράφου 2 απαγορεύσεις ή δεν συμμορφώνεται με τις σε αυτό καθοριζόμενες υποχρεώσεις ή περιορισμούς δραστηριοτήτων, ανεξάρτητα από τις συντρέχουσες ποινικές ή αστικές ευθύνες, υπόκεινται και στις κυρώσεις του άρθρου 157 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 187/1973 (ΦΕΚ 261 Α').

6. Ασφάλιση

Ο υπεύθυνος λειτουργίας και εκμετάλλευσης αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας υποχρεούται να καλύπτει με ιδιωτική ασφάλιση φορέα που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα τους κινδύνους της αστικής ευθύνης του ίδιου και των ποστηθέντων του για βλάβες ή ζημιές σε τρίτους. Το ασφαλιστικό ποσό δεν μπορεί να είναι κατώτερο των οκτώ εκατομμυρίων (8.000.000) ευρώ. Το κατώτερο ποσό ασφάλισης δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Αν ο ίδιος φορέας διαχειρίζεται πλέον του ενός αερολιμένες, δεν απαιτείται επιπλέον ασφαλιστική κάλυψη.

7. Τιμολόγια υπηρεσιών

Ο υπεύθυνος λειτουργίας και εκμετάλλευσης αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας καθορίζει τα τιμολόγια των παρεχόμενων από αυτόν υπηρεσιών, το ύψος των οποίων δεν μπορεί να είναι κατώτερο ή ανώτερο από αυτό που ορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας. Για τον καθορισμό των τιμολογίων λαμβάνονται ιδίως υπόψη ο αριθμός των επιβατών, το βάρος του μεταφερόμενου φορτίου και ταχυδρομείου καθώς και τα φυσικά χαρακτηριστικά των αεροσκαφών.

8. Τέλος αναχωρούντων επιβατών

Για κάθε αναχωρούντα επιβάτη από αερολιμένα επί υδάτινης επιφάνειας καταβάλλεται υπέρ του Δημοσίου τέλος ίσο με το πέντε τοις εκατό (5%) του καθαρού ναύλου που αντιστοιχεί στο συγκεκριμένο δρομολόγιο. Το ίδιο ποσό καταβάλλεται για κάθε επιβάτη και στην περίπτωση ολικής ναύλωσης αεροσκάφους, ανεξάρτητα από το ποσό που καταβλήθηκε. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται οι υπόχρεοι απόδοσης του τέλους, ο τρόπος και ο χρόνος απόδοσής του, τυχόν απαλλαγές εκ του τέλους, καθώς και οι κυρώσεις εκπρόθεσμης, ανακριβούς ή μη αποδόσεως του τέλους.»

5. Στο άρθρο 14 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1815/1988, προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Για τη διακυβέρνηση αεροσκάφους ύδατος πέραν του προβλεπόμενου πτυχίου ή άδειας, απαιτείται και η ικανότητα σε τάξη αεροσκάφους ύδατος. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας, καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία καθώς και ο φορέας πιστοποίησης της ικανότητας αυτής.»

6. Το άρθρο 18 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1815/1988, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως ελληνικά αεροσκάφη αναγνωρίζονται τα αεροσκάφη, τα οποία ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου κατά ποσοστό μεγαλύτερο από πενήντα τοις εκατό (50%).

2. Ως ελληνικά αεροσκάφη αναγνωρίζονται και τα αεροσκάφη τα οποία ανήκουν σε ελληνικά νομικά πρόσωπα κατά ποσοστό μεγαλύτερο από πενήντα τοις εκατό (50%), εφόσον:

α. στις ομόρρυθμες εταιρείες, όλοι οι εταίροι είναι φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου,

β. στις ετερόρρυθμες εταιρείες, όλοι οι ομόρρυθμοι εταίροι είναι φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και το εταιρικό κεφάλαιο έχει καταβληθεί κατά τα δύο τρίτα από φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου,

γ. στις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, οι διαχειριστές και τα τρία τέταρτα των εταίρων είναι φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και τα τρία τέταρτα των εταιρικών μεριδίων ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου,

δ. στις ανώνυμες εταιρείες όλες οι μετοχές είναι ονομαστικές και ανήκουν κατά απόλυτη πλειοψηφία σε φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευ-

ρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και τα δύο τρίτα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος του, ο Γενικός Διευθυντής και οι τυχόν εντεταλμένοι ή διευθύνοντες σύμβουλοι είναι φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, ε. στους συνεταιρισμούς ή σωματεία τα δύο τρίτα των μελών, καθώς και όλα τα μέλη του Διοικητικού και Εποπτικού Συμβουλίου είναι φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια κρατών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.»

7. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 2912/2001 (ΦΕΚ 94 Α΄) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Σε περίπτωση ατυχήματος ή σοβαρού συμβάντος συνδεδεμένου με τη χρησιμοποίηση αεροσκάφους ύδατος, εντός των ορίων τοπικής αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος, στην ομάδα διερεύνησης μετέχει και μέλος του Ανώτατου Συμβουλίου Ναυτικών Ατυχημάτων το οποίο ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας.»

8. Το εδάφιο γ΄ της παρ. 7 του άρθρου 40 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α΄), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«γ) Από το τέλος αυτό απαλλάσσονται οι αναχωρούντες επιβάτες από/προς αερολιμένες στους οποίους λειτουργούν αεροπορικές γραμμές που θα υπαχθούν στο καθεστώς των διατάξεων του άρθρου 4 του Κανονισμού 2408/1992 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από αεροδρόμια επί υδάτινων επιφανειών.»

9. Αεροδρόμια σε υδάτινες επιφάνειες, που λειτουργούν με αποφάσεις του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, οι οποίες εκδόθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, εξακολουθούν να λειτουργούν με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έχουν καθορισθεί με τις αποφάσεις αυτές, για χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών από την έκδοση του προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 10α του ν. 1815/1988.

10. Η εξυπηρέτηση περισσότερων των τριών (3) πτήσεων σε αεροδρόμιο που λειτουργεί με απόφαση της παρ. 3 του άρθρου 10α του ν. 1815/1988, επιτρέπεται μόνο μετά από χορήγηση της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου άδειας. Στην περίπτωση αυτή, η διαδικασία εξέτασης του αιτήματος του φορέα διαχείρισής του περατούται σε χρονικό διάστημα που δεν δύναται να υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες από την υποβολή του.

Άρθρο 24 **Καταργούμενες διατάξεις**

Καταργείται η παρ. 6 του άρθρου 2 του προεδρικού διατάγματος 229 / 1994 (ΦΕΚ 134 Α΄).

Άρθρο 25 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 2 Μαρτίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

Γ. Σουφλιάς

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μ. Λιάπης

Εμ. Κεφαλογιάννης

Αριθμ. 35 / 1 / 2005

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών «Σύσταση, εγκατάσταση και λειτουργία Εμπορευματικών Κέντρων και άλλες ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών»

Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία Εμπορευματικών Κέντρων, καθώς και διάφορα άλλα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών. Ειδικότερα:

Ι. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

1. Προσδιορίζεται η έννοια των όρων που αναφέρονται στο νομοσχέδιο, για την εφαρμογή του. (άρθρο 1)

2. α. Τα Εμπορευματικά Κέντρα απαιτείται να καταλαμβάνουν την οριζόμενη έκταση και να διαθέτουν συγκεκριμένες μεταφορικές υποδομές ή να εξασφαλίζουν πρόσβαση στο μεταφορικό δίκτυο της χώρας.

β. Ρυθμίζονται θέματα χωροθέτησης των Εμπορευματικών Κέντρων (άρθρο 2).

ΙΙ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

1. α. Σκοπός της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, όπως θα πρέπει να ορίζεται στο καταστατικό της, είναι η ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικού Κέντρου και η ανάπτυξη συναφών δραστηριοτήτων.

β. i) Καθορίζεται το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, που διαφοροποιείται ανάλογα με την έκταση του Εμπορευματικού Κέντρου.

ii) Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου καταβάλλεται τουλάχιστον κατά το ήμισυ σε μετρητά.

iii) Η εδαφική έκταση μπορεί να αποτελέσει, υπό προϋποθέσεις, τμήμα του μετοχικού κεφαλαίου.

iv) Παρέχεται η δυνατότητα σε φυσικά και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού και δημόσιου δικαίου, νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα (άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1993), καθώς και στους Συνδέσμους και Επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού να συμμετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, η οποία ιδρύεται και λειτουργεί με τη μορφή ανώνυμης

εταιρείας, κατά τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

(άρθρο 3)

2. α. Προσδιορίζονται οι κατηγορίες επιχειρήσεων, οι οποίες επιτρέπεται να εγκαθίστανται στην προσδιορισμένη έκταση του Εμπορευματικού Κέντρου.

β. Για την εγκατάσταση επιχείρησης στο Εμπορευματικό Κέντρο απαιτείται η κατοχή σχετικής άδειας από την αρμόδια αρχή. (άρθρο 4)

3. α. Για την ίδρυση και εγκατάσταση Εμπορευματικού Κέντρου, απαιτείται η υποβολή αίτησης που συνοδεύεται από τα οριζόμενα δικαιολογητικά και η συνδρομή συγκεκριμένων προϋποθέσεων.

β. Κριτήρια σχετικά με την ίδρυση και εγκατάσταση Εμπορευματικού Κέντρου, επιπλέον των οριζομένων, πρόσθετα συνοδευτικά της αίτησης στοιχεία, οι απαιτούμενες οικονομικές προϋποθέσεις κ.λπ. καθορίζονται με υπουργική απόφαση. (άρθρο 5)

4. α. Το Εμπορευματικό Κέντρο ιδρύεται και εγκαθίσταται με κοινή υπουργική απόφαση, που εκδίδεται κατά την οριζόμενη διαδικασία και επέχει θέση άδειας ίδρυσης και εγκατάστασης των επιχειρήσεων, που δραστηριοποιούνται στο Εμπορευματικό Κέντρο.

β. Η απόφαση ίδρυσης και εγκατάστασης συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα και διάγραμμα κάλυψης, περιλαμβάνει συγκεκριμένα στοιχεία και δεν απαλλάσσει την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου από την υποχρέωση έκδοσης οικοδομικών και λοιπών αδειών, για την ανέγερση κτισμάτων και εγκαταστάσεων. (άρθρο 6)

5. α. Οι χερσαίες εκτάσεις που χαρακτηρίζονται ως Εμπορευματικά Κέντρα, πολεοδομούνται με την έκδοση της απόφασης ίδρυσης και εγκατάστασης.

β. Καθορίζεται ο συντελεστής δόμησης και ρυθμίζονται διάφορα άλλα θέματα σχετικά με την εκπόνηση και εφαρμογή της πολεοδομικής μελέτης Εμπορευματικού Κέντρου. Μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι:

i) Για την εν λόγω πολεοδόμηση δεν εφαρμόζονται οι κείμενες διατάξεις που προβλέπουν την υποχρέωση εισφοράς σε γη και χρήμα.

ii) Η εκτέλεση και συντήρηση των βασικών έργων κοινωφελούς και τεχνικής υποδομής μέσα στις περιοχές αυτές γίνεται από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου.

iii) Οι μελέτες για την έκδοση των αναγκαίων αδειών εκπονούνται από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, εντός συγκεκριμένων προθεσμιών. (άρθρο 7)

6. α. i) Η διοίκηση, διαχείριση και λειτουργία του Εμπορευματικού Κέντρου ρυθμίζονται από τον Κανονισμό Λειτουργίας που καταρτίζεται από την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου και εγκρίνεται από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ii) Μεταξύ των θεμάτων που ρυθμίζονται κατά τα ανωτέρω με τον Κανονισμό Λειτουργίας, περιλαμβάνονται και ο τρόπος κατανομής των δαπανών τους στις εγκατεστημένες επιχειρήσεις, ο τρόπος και το είδος εκμετάλλευσης των κοινόχρηστων χώρων, έργων και υπηρεσιών, οι υποχρεώσεις για τη συντήρηση και ανάπτυξη των έργων υποδομής κ.λπ..

β. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου λειτουργεί και διαχειρίζεται το Εμπορευματικό Κέντρο σύμφωνα με τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού, αποφεύγοντας οποιαδήποτε διάκριση και επιτρέποντας την πρόσβαση σε όλους, κατόπιν οικονομικής συμφωνίας. (άρθρο 8)

7. α. Για τη συνολική ή τμηματική έναρξη λειτουργίας

του Εμπορευματικού Κέντρου ελέγχονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες η τήρηση των όρων της απόφασης ίδρυσης και εγκατάστασης, του χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης των έργων, των εγκεκριμένων περιβαλλοντικών όρων, καθώς επίσης και η ύπαρξη των απαιτούμενων αδειών.

β. Επιβάλλεται η υποχρέωση, σε κάθε επιχείρηση που εγκαθίσταται σε Εμπορευματικό Κέντρο, να ζητήσει και να λάβει την κατά νόμο προβλεπόμενη άδεια λειτουργίας, η οποία χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

γ. Απαιτείται ο εφοδιασμός της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και με τις άδειες και εγκρίσεις, που προβλέπονται από τις κοινοτικές και εθνικές τελωνειακές διατάξεις, σε περίπτωση διακίνησης και αποθήκευσης εμπορευμάτων που υπάγονται σε τελωνειακή επιτήρηση.

(άρθρο 9)

8. Για την εγκατάσταση ή μετεγκατάσταση επιχειρήσεων σε Εμπορευματικά Κέντρα, συνάπτεται σχετική σύμβαση, που περιέχει τους όρους συνεργασίας της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και της εγκαθιστάμενης επιχείρησης.

(άρθρο 10)

9. α. Προβλέπεται η επιβολή κυρώσεων στην Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου ή τις εγκατεστημένες σε αυτό επιχειρήσεις, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου, των όρων της απόφασης ίδρυσης και εγκατάστασης ή του Κανονισμού Λειτουργίας. Οι κυρώσεις αυτές συνίστανται σε χρηματικά πρόστιμα ή διοικητική κύρωση ανάλογα με την αιτία, τη φύση και την έκταση της παραβίασης και την τυχόν υποτροπή και μπορεί να επιβάλλονται και σε σωρευτικά.

β. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών:

i) Της διαδικασίας και των οργάνων ελέγχου της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου και των εγκατεστημένων σε αυτό επιχειρήσεων.

ii) Των παραβάσεων και των κυρώσεων που αντιστοιχούν σε αυτές.

iii) Των χρηματικών προστίμων και διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σε περίπτωση διαπίστωσης παράβασης. Το ανώτατο όριο του επιβαλλόμενου χρηματικού προστίμου, για κάθε παράβαση, δεν μπορεί να ξεπερνά το ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες (1.500.000) ευρώ, ποσό που μπορεί να αναπροσαρμόζεται (αυξάνεται) κατά ποσοστό που δεν θα ξεπερνά ετησίως το δέκα τοις εκατό (10%) του εκάστοτε υφισταμένου.

γ. Επιβάλλεται στις Εταιρείες Εμπορευματικών Κέντρων και στις εγκατεστημένες σε αυτά επιχειρήσεις, η υποχρέωση για την παροχή στα αρμόδια όργανα των στοιχείων και πληροφοριών που απαιτούνται για τη διευκόλυνση του ανωτέρω ελέγχου. Σε περίπτωση δε μη εκπλήρωσης της υποχρέωσης αυτής, επιβάλλονται τα προαναφερόμενα πρόστιμα.

δ. Με κοινή υπουργική απόφαση καθορίζεται το ύψος της αμοιβής των οργάνων ελέγχου που βαρύνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

(άρθρο 11)

10. α. Η ίδρυση και λειτουργία Εμπορευματικού Κέντρου θεωρείται ότι γίνεται πάντοτε για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Για τη λειτουργία και την επέκταση Εμπορευματικού Κέντρου επιτρέπεται η υπέρ και με δαπάνες της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, αναγκαστική απαλλοτρίωση ή η σύσταση δουλείας ή άλλων

εμπράγματος δικαιωμάτων επί των ακινήτων που περιλαμβάνονται σε αυτό, καθώς και άλλων ακινήτων που κρίνονται αναγκαία για την εκτέλεση έργων υποδομής και κάθε άλλου απαραίτητου έργου, για την εγκατάσταση και λειτουργία των επιχειρήσεων.

β. Καθορίζεται η διαδικασία που τηρείται για τη διενέργεια της κατά τα ανωτέρω αναγκαστικής απαλλοτρίωσης.

(άρθρο 12)

11. α. Επιτρέπεται, για την πραγμάτωση των σκοπών των Εμπορευματικών Κέντρων, η παραχώρηση σε Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, της χρήσης αιγιαλού και παραλίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2971/2001, καθώς και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης, ήδη νομίμως υφισταμένων στην περιοχή, λιμενικών εγκαταστάσεων.

β. Η παραχώρηση γίνεται με κ.υ.α. έναντι καταβολής ανταλλάγματος και για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα είκοσι πέντε (25) έτη.

γ. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, έχει το δικαίωμα της έναντι ανταλλάγματος χρήσης της ζώνης αιγιαλού – παραλίας για την κατασκευή λιμενικών έργων, που εκτελεί ύστερα από άδεια των αρμόδιων αρχών, για λόγους ασφάλειας του κοινού. Σε περίπτωση που τα λιμενικά έργα εμπεριέχουν πρόσχωση θαλάσσιου χώρου, μετά την ολοκλήρωσή τους, κινείται η διαδικασία επαναχωροθέτησης των οριογραμμών αιγιαλού – παραλίας και το γήπεδο που δημιουργείται καταγράφεται ως δημόσιο κτήμα. Το εν λόγω δημόσιο κτήμα, εφόσον η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου το επιθυμεί, μπορεί να εκμισθώνεται ή να παραχωρείται η χρήση του απευθείας σε αυτήν, με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. Το αντίλλαγμα χρήσης και το μίσθωμα καθορίζονται από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία και ανταποκρίνονται στις πραγματικές αξίες της περιοχής.

δ. Απαγορεύεται, η κατά οποιονδήποτε τρόπο, χρήση από τρίτους της παραχωρούμενης προς την Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου έκτασης αιγιαλού, παραλίας και λιμενικών έργων, εφόσον η χρήση αυτή παρεμποδίζει την εκπλήρωση του σκοπού για τον οποίο έγινε η παραχώρηση ή προκαλεί ζημιές ή θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια του κοινού. Η χρήση των λιμενικών έργων από τρίτους γίνεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

(άρθρο 13)

12. Παρέχεται η δυνατότητα για τη σύσταση Ελεύθερων Ζωνών στα Εμπορευματικά Κέντρα ή σε τμήματα αυτών, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ή για την αναγνώριση Ελεύθερων Αποθηκών ή Τελωνειακών Αποθηκών ή Χώρων Προσωρινής Αποθήκευσης, η ίδρυση και λειτουργία των οποίων διέπεται από τις διατάξεις του ν. 2960/2001 για τον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα.

(άρθρο 14)

III. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

1. α. Επιτρέπεται η επιχορήγηση από το Δημόσιο (Π.Δ.Ε. ή άλλες πηγές) της ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας συγκεκριμένων κατηγοριών Εμπορευματικών Κέντρων, που συνίσταται στη δωρεάν παροχή χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος της ενισχυόμενης δαπάνης του επενδυτικού σχεδίου. Η υπαγωγή της επένδυσης για επιχορήγηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου, αποκλείει οποιαδήποτε άλλη δημόσια χρηματοδότηση.

β. Εάν η πηγή επιχορήγησης Εμπορευματικών Κέντρων προέρχεται από κοινοτικούς πόρους, ως τελικός

δικαιούχος ορίζεται το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

γ. Η επιχορήγηση υπολογίζεται επί του εγκεκριμένου προϋπολογισμού του επενδυτικού σχεδίου και μπορεί να καλύψει ποσοστό μέχρι το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο που προβλέπεται από το χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων, ο οποίος εγκρίνεται για την Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η ίδια συμμετοχή της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του επενδυτικού σχεδίου. (άρθρο 15)

2. α. Καθορίζονται η διαδικασία επιλογής επενδυτικού σχεδίου ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας Εμπορευματικού Κέντρου που λαμβάνει επιχορήγηση, καθώς και τα υποβαλλόμενα προς τούτο στοιχεία και δικαιολογητικά.

β. Παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, των κριτηρίων, των συντελεστών βαρύτητάς τους και του τρόπου αξιολόγησης των αιτήσεων των ενδιαφερομένων.

γ. Η Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, που θα λάβει την επιχορήγηση, επιλέγεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, που εκδίδεται ύστερα από συγκριτική αξιολόγηση των αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Η αξιολόγηση διενεργείται από πενταμελή Επιτροπή Αξιολόγησης, που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

δ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση, για τον καθορισμό, με κ.υ.α., της αποζημίωσης των μελών της Επιτροπής Αξιολόγησης. Οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ε. Απαραίτητη προϋπόθεση για την εκταμίευση της επιχορήγησης, αποτελεί η έκδοση της απόφασης ίδρυσης και εγκατάστασης της Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, που έχει επιλεγεί.

στ. Μετά την έκδοση της άδειας ίδρυσης και εγκατάστασης συνάπτεται σύμβαση χρηματοδότησης, στην οποία αναφέρονται μεταξύ άλλων και:

i) Το χρηματοδοτικό σχήμα με ακριβή πρόβλεψη του ποσοστού συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου και του ανώτατου ορίου αυτού.

ii) Οι προϋποθέσεις σταδιακής εκταμίευσης των ποσών που προέρχονται από το Ελληνικό Δημόσιο.

(άρθρα 16 και 18)

3. α. Προσδιορίζονται οι επιλέξιμες δαπάνες για την ίδρυση, την κατασκευή και την οργάνωση του Εμπορευματικού Κέντρου, που χρηματοδοτούνται από τη δημόσια επιχορήγηση και ορίζεται ότι δαπάνες επενδυτικών έργων, πλην της οριζόμενης εξαίρεσης, που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης επιχορήγησης, δεν αναγνωρίζονται ως επιλέξιμες, ανεξάρτητα αν έχουν εξοφληθεί ή όχι κατά την ημερομηνία αυτή.

β. Απαγορεύεται η εκποίηση στοιχείων εγκατάστασης και υποδομής του Εμπορευματικού Κέντρου, για τα οποία έχει ληφθεί επιχορήγηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου, πριν από την πάροδο επτά (7) ετών από την είσπραξή της. (άρθρο 17)

4. Προβλέπεται η κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής σε περίπτωση μη έγκαιρης προσέλευσης της επιλεγόμενης Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου για την υπογραφή της σύμβασης ή μη έγκαιρης

προσκόμισης της απαιτούμενης εγγύησης καλής εκτέλεσης της σύμβασης. (άρθρο 18 παρ. 2)

5. Παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, να επιχορηγεί συμπληρωματικά, με απόφασή του, την πραγματοποίηση έργων βελτίωσης και επέκτασης Εμπορευματικών Κέντρων, με αντίστοιχη αύξηση του επενδυτικού σχεδίου. Στην περίπτωση αυτή εκδίδεται απόφαση συμπληρωματικής επιχορήγησης και καταρτίζεται σχετική σύμβαση. (άρθρο 19)

6. Επιβάλλεται, ως πρόσθετη κύρωση, στην Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, σε περίπτωση παραβίασης των όρων της σύμβασης επιχορήγησης, η επιστροφή, με πράξη καταλογισμού, της επιχορήγησης που έχει τυχόν εισπραχθεί. (άρθρο 20)

7. Χαρακτηρίζεται, ως Εμπορευματικό Κέντρο, συγκεκριμένη έκταση στο Θριάσιο Πεδίο, που έχει ήδη απαλλοτριωθεί για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Στην έκταση αυτή ιδρύεται, εγκαθίσταται και λειτουργεί Εμπορευματικό Κέντρο από Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου, στην οποία μπορεί να συμμετέχει εταιρεία του ομίλου Ο.Σ.Ε. που ιδρύθηκε για το σκοπό αυτόν. (άρθρο 21)

ΙV. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

1. Συμπληρώνονται διατάξεις του ν. 2963/2001 και προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Τα λεωφορεία των συγκοινωνιακών φορέων των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, καθώς και των νήσων Αίγινας και Σαλαμίνας, αποσύρονται υποχρεωτικά από την εκτέλεση του συγκοινωνιακού έργου μετά τη συμπλήρωση είκοσι επτά (27) ετών από το έτος κατασκευής του πλαισίου, του έτους αυτού μη συμπεριλαμβανόμενου, κατ' εξαίρεση του ισχύοντος γενικού ορίου των είκοσι τριών (23) ετών.

β. Παρέχεται η δυνατότητα στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΤΕΛ Α.Ε. ή του ΚΤΕΛ, εφόσον οι λειτουργικές ανάγκες το επιβάλλουν, να ανακατανέμει, με απόφασή του, τις θέσεις εργασίας του προσωπικού μεταξύ των διαφόρων ειδικοτήτων, με εξαίρεση αυτές του βοηθητικού προσωπικού, χωρίς να θίγεται μισθολογικά ο εργαζόμενος.

γ. Καταργείται η παρ. 6 του άρθρου 2 του π.δ. 229/1994, που παρέχει σήμερα τη δυνατότητα απόλυσης οδηγού ΚΤΕΛ μόνο για συγκεκριμένες περιπτώσεις.

(άρθρο 22)

2. α. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 24 του ν.δ. 714/1970 που ρυθμίζουν τα θέματα έκδοσης των αναγκαίων για τη λειτουργία της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας Κανονισμών και ορίζονται τα ακόλουθα:

i) Οι διατάξεις του Εθνικού Προγράμματος Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας εφαρμόζονται αναλόγως στα αεροδρόμια επί υδάτινης επιφάνειας στους τομείς που τα αφορούν.

ii) Για την έγκριση του προγράμματος ασφάλειας του εκμεταλλευόμενου αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

iii) Ο Εθνικός Κανονισμός Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας από εκμεταλλευόμενους αεροδρόμια επί υδάτινων επιφανειών ή αερομεταφορείς που δραστηριοποιούνται σε αυτά.

β. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1815/1988 και προβλέπεται ότι άδεια ίδρυσης αεροδρομίου επί χερσαίας επιφάνειας ή άδεια λειτουργίας

αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας, χορηγείται και σε μη Έλληνες που έχουν όμως την ιθαγένεια Κράτους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη χρήση των χειρσαίων αεροδρομίων, καθώς και με τη χρήση αεροδρομίων επί υδάτινης επιφάνειας. Μεταξύ άλλων προβλέπονται τα εξής:

i) Η λειτουργία αεροδρομίου σε υδάτινη επιφάνεια επιτρέπεται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας, εκτός αν πρόκειται για λίμνη, οπότε η λειτουργία του αεροδρομίου επιτρέπεται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ii) Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον ορισμό με προεδρικό διάταγμα: α) Των όρων χορήγησης, αναστολής και ανάκλησης της άδειας λειτουργίας, κατασκευής, εξοπλισμού, οργάνωσης, παροχής υπηρεσιών αεροναυτιλίας, των όρων λειτουργίας και εκμετάλλευσης των αεροδρομίων επί υδάτινων επιφανειών από το Δημόσιο ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή από φυσικά πρόσωπα, καθώς και των υποχρεώσεων και των προσόντων των προσώπων αυτών, β) Των απαγορεύσεων ή των περιορισμών δραστηριοτήτων και των υποχρεώσεων των πλοίων που τα διαπλέουν ή κινούνται πλησίον αυτών κ.λπ..

iii) Καθορίζονται οι θαλάσσιες περιοχές, στις οποίες δεν επιτρέπεται η λειτουργία αεροδρομίου.

iv) Με απόφαση του Διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας επιβάλλεται πρόστιμο από πέντε χιλιάδες (5.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, σε βάρος του υπεύθυνου λειτουργίας και εκμετάλλευσης του αεροδρομίου, για κάθε παράβαση των όρων λειτουργίας αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας, ανεξάρτητα από τυχόν συντρέχουσα ποινική ή πειθαρχική ευθύνη. Κατά της απόφασης επιβολής προστίμου, επιτρέπεται ενδικοφανής προσφυγή.

v) Παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών να τροποποιεί τα όρια του ανωτέρω προστίμου.

vi) Οι κυβερνήτες πλοίων, που διαπλέουν ή κινούνται πλησίον αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας, καθώς και όποιος δεν τηρεί τις προβλεπόμενες απαγορεύσεις ή δεν συμμορφώνεται με τις καθοριζόμενες υποχρεώσεις ή περιορισμούς δραστηριοτήτων, υπόκεινται και στις κυρώσεις του άρθρου 157 του ν.δ. 187/1993 (Κώδικας Δημόσιου Ναυτικού Δικαίου), ανεξάρτητα από τις συντρέχουσες ποινικές ή αστικές ευθύνες.

vii) α) Ο υπεύθυνος λειτουργίας και εκμετάλλευσης αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας, αναλαμβάνει την υποχρέωση να καλύπτει με ιδιωτική ασφάλιση φορέα, που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, τους κινδύνους της αστικής ευθύνης του ιδίου και των προστηθέντων του για βλάβες ή ζημιές σε τρίτους, β) Το σχετικό ασφαλιστικό ποσό δεν μπορεί να είναι κατώτερο των οκτώ εκατομμυρίων (8.000.000) ευρώ, όριο που μπορεί να αναπροσαρμόζεται με υπουργική απόφαση γ) Σε περίπτωση που ο ίδιος φορέας διαχειρίζεται περισσότερους του ενός αερολιμένες, δεν απαιτείται επιπλέον ασφαλιστική κάλυψη.

viii) Το τιμολόγιο των παρεχόμενων από τον υπεύθυνο λειτουργίας και εκμετάλλευσης αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας υπηρεσιών, καθορίζεται από τον ίδιο, εντός των ορίων που καθορίζονται με κ.υ.α.. Για τον εν

λόγω καθορισμό λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία που απαριθμούνται ενδεικτικά.

ix) α) Επιβάλλεται, υπέρ του Δημοσίου, τέλος ίσο με το πέντε τοις εκατό (5%) του καθαρού ναύλου που αντιστοιχεί στο συγκεκριμένο δρομολόγιο, για κάθε επιβάτη που αναχωρεί από αερολιμένα επί υδάτινης επιφάνειας. Το ίδιο ποσό που καταβάλλεται για κάθε επιβάτη και στην περίπτωση ολικής ναύλωσης αεροσκάφους, ανεξάρτητα από το ποσό που καταβλήθηκε, β) Οι υπόχρεοι απόδοσης του τέλους, ο τρόπος και ο χρόνος απόδοσής του, οι τυχόν απαλλαγές και οι κυρώσεις εκπρόθεσμης, ανακριβούς ή μη απόδοσης του τέλους καθορίζονται με κ.υ.α..

x) Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το πτυχίο ή την άδεια που απαιτείται για τη διακυβέρνηση αεροσκάφους ύδατος και την εθνικότητα των αεροσκαφών.

δ. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 2912/2001 και προβλέπεται ότι στην ομάδα διερεύνησης ατυχήματος ή σοβαρού συμβάντος, που συνδέεται με τη χρησιμοποίηση αεροσκάφους ύδατος, μετέχει και μέλος του Ανώτατου Συμβουλίου Ναυτικών Ατυχημάτων.

ε. Συμπληρώνονται, επίσης οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 40 του ν. 2065/1992 και προστίθενται στους απαλλασσόμενους από την καταβολή του τέλους εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης αερολιμένων και οι αναχωρούντες από αεροδρόμια επί υδάτινων επιφανειών επιβάτες. (άρθρο 23)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης στα: i) Μέλη της Επιτροπής Αξιολόγησης των αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος, κατά τη διαδικασία επιλογής επιχορηγούμενης Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου (άρθρο 16 παρ. 3), ii) Όργανα ελέγχου του άρθρου 11, του υπό ψήφιση νομοσχεδίου (άρθρο 11 παρ. 4). Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ περίπου, ανά υπόθεση στην πρώτη περίπτωση και των εννέα χιλιάδων (9.000) ευρώ περίπου ετησίως στη δεύτερη.

2. Δαπάνη σημαντικού ύψους από την επιχορήγηση (δωρεάν παροχή χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος της ενισχυόμενης δαπάνης του επενδυτικού σχεδίου) της ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας Εμπορευματικών Κέντρων, από πιστώσεις που προέρχονται από το Π.Δ.Ε. ή από άλλες πηγές του Δημοσίου. Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εκτιμάται στο ποσό των 70.000.000 ευρώ. (άρθρο 15 παρ. 1)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν συμπληρωματική επιχορήγηση της πραγματοποίησης έργων βελτίωσης και επέκτασης Εμπορευματικών Κέντρων, με αντίστοιχη αύξηση του επενδυτικού σχεδίου. (άρθρο 19 παρ. 1)

4. Αύξηση εσόδων από την είσπραξη του επιβαλλόμενου με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 10α του ν. 1815/1988 τέλους (5% επί του καθαρού ναύλου του συγκεκριμένου δρομολογίου) στους επιβάτες και στους ναυλωτές αεροσκαφών, που αναχωρούν από αερολιμένες επί υδάτινης επιφάνειας. (άρθρο 23 παρ. 4)

5. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από τυχόν:

i) Επιβολή κυρώσεων (χρηματικού προστίμου έως 1.500.000 ευρώ) στις Εταιρείες Εμπορευματικών Κέν-

ντρων ή / και στις εγκατεστημένες στα Κέντρα αυτά επιχειρήσεις στις περιπτώσεις: α) παραβίασης των διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου ή / και των όρων της απόφασης ίδρυσης και εγκατάστασης ή / και του Κανονισμού Λειτουργίας του Εμπορευματικού Κέντρου, καθώς και των περιβαλλοντικών όρων και β) μη παροχής στα αρμόδια ελεγκτικά όργανα των στοιχείων, που ζητούνται για τη διευκόλυνση του ελέγχου. (άρθρο 11 παρ. 2γ και 3)

ii) Αναπροσαρμογή του ύψους του επιβαλλόμενου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 11 χρηματικού προστίμου, μέχρι 10% ετησίως. (άρθρο 11 παρ. 2γ)

iii) Παραχώρηση, έναντι ανταλλάγματος, της χρήσης αιγιαλού και παραλίας και της εκμετάλλευσης λιμενικών έργων σε Εταιρείες Εμπορευματικών Κέντρων, καθώς και από την εκμίσθωση ή παραχώρηση, έναντι ανταλλάγματος, της χρήσης των δημόσιων κτημάτων, που τυχόν δημιουργούνται από την πρόσχωση θαλάσσιου χώρου κατά την κατασκευή λιμενικών έργων από τις εταιρείες αυτές για λόγους ασφάλειας του κοινού. (άρθρο 13 παρ. 1 και 2)

iv) Κατάπτωση εγγυητικών επιστολών συμμετοχής, σε περίπτωση που η επιλεγείσα Εταιρεία Εμπορευματικού Κέντρου δεν προσέλθει για την υπογραφή της σχετικής σύμβασης ή δεν προσκομίσει έγκαιρα την απαιτούμενη εγγύηση καλής εκτέλεσης της σύμβασης με το Ελληνικό Δημόσιο. (άρθρο 18 παρ. 2)

v) Καταλογισμό και επιστροφή των επιχορηγήσεων που έχουν εισπραχθεί, σε περίπτωση παραβίασης των όρων της σύμβασης επιχορήγησης Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου. (άρθρο 20 παρ. 2)

vi) Επιβολή χρηματικού προστίμου, από 5.000 μέχρι 100.000 ευρώ, για κάθε παράβαση των όρων λειτουργίας αεροδρομίου επί υδάτινης επιφάνειας, καθώς και από την ενδεχόμενη αναπροσαρμογή των ορίων του προστίμου αυτού. (άρθρο 23 παρ. 4)

vii) Επιβολή κυρώσεων για την εκπρόθεσμη, ανακριβή ή μη απόδοση του προαναφερόμενου (παρ. 4) τέλους. (άρθρο 23 παρ. 4)

6. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τυχόν θέσπιση, με κ.υ.α., απαλλαγών εκ της καταβολής του ανωτέρω τέλους. (άρθρο 23 παρ. 4)

7. Τέλος σημαντικά οφέλη για την Εθνική Οικονομία αναμένεται να προκύψουν από την: i) ανάπτυξη των εμπορευματικών μεταφορών εξαιτίας της ίδρυσης και λειτουργίας Εμπορευματικών Κέντρων και ii) ίδρυση αεροδρομίων επί χερσαίας επιφάνειας και την ως εκ τούτου ανάπτυξη νησιωτικών περιοχών.

Β. Επί του προϋπολογισμού Ν.Π.Δ.Δ. και λοιπών νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα (άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994) και επί του προϋπολογισμού Συνδέσμων και Επιχειρήσεων των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού

1. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν:

i) συμμετοχή των ανωτέρω νομικών προσώπων σε ανώνυμες εταιρείες Εμπορευματικών Κέντρων. (άρθρο 3 παρ. 1)

ii) καταβολή αναλογίας της δαπάνης αναγκαστικών απαλλοτριώσεων που διενεργούνται υπέρ Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, στην οποία συμμετέχουν τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα, για την οργάνωση και την επέκταση Εμπορευματικού Κέντρου, την εκτέλεση έργων υποδομής κ.λπ.. (άρθρο 12 παρ. 1)

2. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από τυχόν διεύρυνση των δραστηριοτήτων των προαναφερόμενων φορέων, με την επέκτασή τους στους τομείς των εμπορευματικών μεταφορών. (άρθρο 3 παρ. 1)

Γ. Επί του προϋπολογισμού των οικείων Ο.Τ.Α. α' βαθμού

Απώλεια εσόδων από τη μη καταβολή εισφοράς σε χρήμα κατά την πολεοδομική εκτάσεων που χαρακτηρίζονται ως Εμπορευματικά Κέντρα. (άρθρο 7 παρ. 6)

Δ. Επί του προϋπολογισμού του Ειδικού Ταμείου Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.) (Ειδικός Λογαριασμός «Γαλάζιο Ταμείο»)

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την επιβολή των κυρώσεων του άρθρου 157 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου (ν.δ. 187/1973) στα πρόσωπα που έχουν τη διακυβέρνηση πλοίων τα οποία διαπλέουν ή κινούνται πλησίον αεροδρομίων επί υδάτινης επιφάνειας, καθώς και σε όποιον δεν τηρεί τις απαγορεύσεις της παρ. 2 του άρθρου 10 α του ν. 1815/1988 ή δεν συμμορφώνεται με τις καθοριζόμενες στο άρθρο αυτό υποχρεώσεις ή περιορισμούς δραστηριοτήτων. (άρθρο 23 παρ. 4)

Ε. Επί του προϋπολογισμού των Ειδικών Λογαριασμών «Ταμείο Ανάπτυξης και Εκσυγχρονισμού Αερολιμένων» και του Ειδικού Λογαριασμού «Ποσοστά ΤΑΑΣ και ΤΑΕΑ υπέρ Υ.Π.Α.»

Απώλεια εσόδων από τη χορηγούμενη απαλλαγή από το τέλος εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης αερολιμένων των επιβατών που αναχωρούν από / προς αεροδρόμια επί υδάτινων επιφανειών. (άρθρο 23 παρ. 8)

Αθήνα, 22 Φεβρουαρίου 2005

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Σύσταση, εγκατάσταση και λειτουργία Εμπορευματικών Κέντρων και άλλες ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης στα: i) Μέλη της Επιτροπής Αξιολόγησης των αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος, κατά τη διαδικασία επιλογής επιχορηγούμενης Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου (άρθρο 16 παρ. 3), ii) Όργανα ελέγχου του άρθρου 11, του υπό ψήφιση νομοσχεδίου. (άρθρο 11 παρ. 4)

Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των 3.000 ευρώ περίπου, ανά υπόθεση στην πρώτη περίπτωση και των 9.000 ευρώ περίπου ετησίως στη δεύτερη.

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών (Ειδ. Φ. 39-110 ΚΑΕ 0515).

2. Δαπάνη σημαντικού ύψους από την επιχορήγηση (δωρεάν παροχή χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος της ενισχυόμενης δαπάνης του επενδυτικού σχεδίου) της ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας Εμπορευματικών Κέντρων, από πιστώσεις που προέρχονται από το Π.Δ.Ε. ή από άλλες πηγές του Δημοσίου. Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εκτιμάται στο ποσό των 70.000.000 ευρώ. (άρθρο 15 παρ. 1)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν συμπληρωματική επιχορήγηση της πραγματοποίησης έργων βελτίωσης και επέκτασης Εμπορευματικών Κέντρων, με αντίστοιχη αύξηση του επενδυτικού σχεδίου. (άρθρο 19 παρ. 1)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

4. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τυχόν θέσπιση, με κ.υ.α., απαλλαγών εκ της καταβολής του επιβαλλόμενου με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 10 α του ν. 1815/1988 τέλους (5% επί του καθαρού ναύλου του συγκεκριμένου δρομολογίου) στους επιβάτες και στους ναυλωτές αεροσκαφών, που αναχωρούν από αερολιμένες επί υδάτινης επιφάνειας. (άρθρο 23 παρ. 4)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων, εφόσον συντελεστεί, θα αναπληρώνεται από την αύξηση των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού που θα προκύψουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 11 παρ. 2γ και 3, 13 παρ. 1 και 2, 18 παρ. 2, 20 παρ. 2 και 23 παρ. 4.

Β. Επί του προϋπολογισμού Ν.Π.Δ.Δ. και λοιπών νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα (άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994) και επί του προϋπολογισμού Συνδέσμων και Επιχειρήσεων των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν: i) συμμετοχή των ανωτέρω νομικών προσώπων σε ανώνυμες εταιρείες Εμπορευματικών Κέντρων, (άρθρο 3 παρ. 1)

ii) καταβολή αναλογίας της δαπάνης αναγκαστικών απαλλοτριώσεων που διενεργούνται υπέρ Εταιρείας Εμπορευματικού Κέντρου, στην οποία συμμετέχουν τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα, για την οργάνωση και την επέκταση Εμπορευματικού Κέντρου, την εκτέλεση έργων υποδομής κ.λπ. (άρθρο 12 παρ. 1)

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων Ν.Π.Δ.Δ. και των λοιπών φορέων.

Γ. Επί του προϋπολογισμού των οικείων Ο.Τ.Α. α' βαθμού

Απώλεια εσόδων από τη μη καταβολή εισφοράς σε χρήμα κατά την πολεοδομία εκτάσεων που χαρακτηρίζονται ως Εμπορευματικά Κέντρα. (άρθρο 7 παρ. 6)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων των οικείων Ο.Τ.Α. α' βαθμού.

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

Μ. Λιάπης